

KAMUOYUNA NEDEN BİLGİ VERİLMİYOR?

Mehmet ERGÜL

16 Mart 1987 günü Birleşik Amerika ile Türkiye arasındaki Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması (SEİA) bir "ek mektup"la uzatıldı. 1990 yılı sonuna kadar. SEİA imzalanırken, Birleşik Amerika ile Türkiye arasında 16 tane teknik anlaşma sessiz-sedasız, kamuoyunun dikkatinden uzak imzalanıverdi (Cumhuriyet, 18 Mart 1987)

Nedir bu 16 teknik anlaşma?

Konunun biraz geçmişine dönelim: Bilindiği gibi, 29 Kasım 1982'de Brüksel'de Birleşik Amerika ile Türkiye arasında Uyum Belgesi imzalandı. Bu belgeye göre, Birleşik Amerika, Doğu Anadolu'da Muş ve Batman'ga iki yeni üs kurmayı, ayrıca dokuz üs ve askeri havaalanının uçak pistlerini uzatmayı, genişletmeyi öngörüyordu.

Daha önce ATILIM'de açıkladık: Muş-Bitlis karayolunun sekizinci kilometresinde Sunguköy, Hasköy, Orgonos, Migrakom ve Kırtak köy'ü içine alan 100-150 bin dönüm arazi üzerinde bir Amerikan üssünün yapım çalışmalarına sürüyor. (Atılım, 15 Haziran 1986). Bu köylerin ahali, sudan ucuz iş bulunuyor. tımlâk bedelleri verilerek topraklarından uzaklaştırılmaktadır. ~~birincisi bu köyün de klanlar tarafından biliniyor olduğu belirtiliyor~~

Bilindiği gibi, gerek Muş, gerekse Batman'da kurulmakta olan bu üslerin Amerikan Çevik Kuvvetleri'nin bölgeye müdahalesinde kullanılacağı daha önce en başta yetkili Amerikan kaynakları tarafından belirtilmişti. Cumhurbaşkanı Kenan Evren de, gazete sahipleriyle yaptığı bir toplantıda, bu tesislerin "yabancılar" tarafından "24 ya da 48 saatliğine kullanılması"nda bir sakınca olmadığını söylemişti (Milliyet, 8 Ağustos 1985).

İşte şimdi imzalanan bu teknik uygulama anlaşmaları, bir savaş anında Amerikan Hava Kuvvetleri'nin ineceği askeri havaalanlarında bomba, cephane ve yakıt depolanmasını savaş uçaklarının hızlı kalkışı için pistlerin onarımını, hangarlar yapımını, üslere su

mız savaş halinde birliklerimize en güzel hizmet verecek sistemi kurmaktır" dediği kaydediliyor. ~~Plan, 220~~ Amerikan Hava Kuvvetleri'nin kureesiği ~~kan~~ ^{kureesiği ülkeler} Kan Depo Merkezleri ~~Türkiye~~ arasında Türkiye de yer alıyor (Milli Gazete, 20 Mayıs 1986).

Yine bununla ilgili olarak İncirlik Üssü'nde Acil Tıp Merkezi kurulduğu ve bu merkeze 1 milyon 150 bin dolar harcandığı (Cumhuriyet, 6 Kasım 1985) haberi gazetelerde yer aldı. Ayrıca yalnızca İncirlik Üssü'nün genişletilmesi için Amerika bu yıl 47 milyon dolar ödenek ayırmış bulunuyor.

Kamuyuna hiçbir açıklama yapılmamakla birlikte, ABD ile son imzalanan teknik uygulama anlaşmaları arasında tahıl silolarının kullanımı konusunun da yer aldığı sanılıyor. Hatırlanacaktır, 1985 yılı sonlarında ABD Büyükelçisi Strasz-Hupe, Tarım Bakanı Hüsnü Doğan ile bir görüşme yapmıştı. Bu görüşmede, ABD Büyükelçisi, Körfez ülkelerinde olası bir krizden söz ediyor, Türkiye'deki tahıl stoklarının Amerikalıların kullanımına en kısa sürede açılması için daha önce ilke kararına vardıklarını hatırlatıyordu. ABD Büyükelçisi, Türkiye'de Dünya Bankası kredisiyle yapılan 58 yeni silonun da Amerikalı müteahhitlere bırakılmasını istiyordu. (Cumhuriyet, 3 Ekim 1985).

Şimdi 16 teknik uygulama anlaşmasının imzalanmasından sonra "Ev Sahibi Ülke Destek Anlaşması"nın da yüzde 95 hazırlanmış olduğu belirtiliyor (Cumhuriyet, 18 Mart 1987).

"Ev Sahibi Ülke Destek Anlaşması"nın öğelerini, ABD Çevik Kuvvetler Komutanı General Christ, 1986 yılı mart ayında Senato Silahlı Kuvvetler Komitesi önünde yaptığı konuşmada şöyle açıklıyordu:

- Ev Sahibi ülke, Amerikan Silahlı Kuvvetleri'ne hava ve deniz limanlarının kullanılmasına kolaylık sağlayacaktır.

- Ev Sahibi ülke Amerikan askeri birliklerine jet ve dizel yakıtı ikmalinde bulunacaktır.

- Evsahibi ülkenin ABD birliklerine desteği arasında su ikmali, tıbbi kolaylık ve tıp hizmetleri, ulaştırma araçları sağlanması da vardır.

- Evsahibi ülke, Amerikan askeri birliklerine ayrıca vasıflı ve vasıfsız işçiler, çevirmenler verecek, çamaşır yıkama, yerel alışveriş de dahil, değişik lojistik hizmetler sağlayacaktır. (Cengiz Çandar, Cumhuriyet, 4 Temmuz 1986).

~~xBütün bunlar~~ Görülüyor ki, kurulacak tesislerin inşaat işlerini kimin yapacağı dışında, bütün bu konularda ABD ile Türkiye arasında anlaşmaya varıldığı belirtilmektedir. İşin acısı, bütün bu gelişmeler, ABD'yle imzalanan bütün bu anlaşmalar konusunda kamuoyuna şimdiye kadar hiçbir resmi açıklama yapılmamıştır.. Başbakan Özal, "SEİA'nın Meclis'e getirilmesine gerek yok" derken, bu anlaşmalardan söz bile etmemektedir.

Oysa bütün bu konular, bölgemizde ve dünyada barışın ve halkımızın yazgısını yakından ilgilendiren konulardır. Bu konular birkaç Pentagon generaliyle, tepede bir avuç azınlığın kapalı av alanı olamaz. Neden bu anlaşmalar halktan, kamuoyundan, Meclis'ten gizleniyor.

Bu anlaşmaların içinde yer alan hükümler, gizli bir hastalı habis bir ur mu? Öyle olmasa niye gizlesinler kamuoyundan, halktan?

Ülkemiz kamuoyun, ABD'yle imzalanan anlaşmalar konusunda bilgi istiyor. Bu anlaşmaların tartışmaya açılmasını istiyor. Meclis önüne getirilmesini istiyor. En başta, bu tür anlaşmalar hazırlanırken, siyasi partilerin, dış politikada uzman kuruluş ve kişilerin görüşünün alınmasını istiyor. Örneğin bir Hasan Işık, bir Edip Çelik, ^{bir Mahmut Dündar} bir Melih Esenbel, bir Halûk Gerger, gibi eski dışişleri bakanları, büyükelçiler, devletler hukuku uzmanları bu anlaşmalar konusunda ne düşünmektedirler? ~~xBütün bunlar~~ Halk, kendi yazgısını yakından ilgilendiren bir konuda habersiz ve bilgisiz bırakılamaz. Birle-

şık Amerika ile imzalanan bu anlaşmaların içeriği açıklanmalıdır. Ondan sonra, kamuoyu, Türkiye halkı, bu anlaşmaları kabul edip etmeyeceğine kendisi karar vermelidir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

TERÖRİZMİN ARDINDA KİM VAR?

Mehmet ERGÜL

Reagan yönetimi dört yıldır "uluslararası terörizm" diye yaygarayı koparıyor. Devlet terörünü dış politikasının ana aracı yapan Reagan ekibi, yavuz hırsız örneği, kendi terörizminin üstünü örtmek için, ulusal kurtuluş hareketlerini teröristlikle suçlamaya kalkışıyor. "Şer kuvvetlerinin başı" ilân edip "haçlı seferi" açtığı Sovyetler Birliği'ni, sosyalist ülkeleri de teröre destek olmakla suçluyor.

Ülkemizde de, ABD emperyalizminin işbirlikçisi Evren-Özal yönetimi, demokrasi güçlerini, Türkiye Komünist Partisi'ni, sol güçleri terörist gibi gösterme çabasını hızlandırmış bulunuyor.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş, 3. ~~Ek~~ Plenumu açış konuşmasında bu çabelara dikkati çekiyor ve şöyle diyordu: "Burada başlıca dikkat vermemiz gereken görev, antifaşist savaşımı, barış ve demokrasi savaşımına 'terörizm' gibi gösterme, halkı 'terörizm yeniden hortlayacak' korkutmacasıyla pasifize etme taktiğini açığa çıkarmaktır."

~~Öyleyse~~ Öyleyse terörizm nedir, asıl terörist kimdir, kimlerdir, terörizmin ardında hangi güçler var? Kısaca değinelim:

"Terör" sözü Latince'den geliyor ve bugün bütün Avrupa dillerine geçmiş bulunuyor. Türkçede Arapça kökenli "tedhiş" sözü de kullanılıyor.

Klâsik ve en genel tanımıyla terörizm, korku ve dehşet salma amacıyla başvuru tehdit ve şiddet eylemleridir. Terörizmin bir uçta bireysel şiddet eylemlerinden öteki uçta devlet terörüne varıncaya dek çok değişik biçimleri vardır. Ancak her biçimiyle terörizm, ayrıcalıklı bir azınlığın egemenliğine dayanan bütün sınıflı toplumların, bugün de kapitalist toplum ve devletin bir ürünüdür. Terörizm, uzlaşmaz sınıfların olmadığı, sömürünün ortadan kaldırıldığı sosyalist topluma, komünistlerin ilke ve ülkelerine kesinkes yabancısıdır.

Biz bu yazımızda, ciltler dolusu kitaplara konu olan ve her

biri kapitalist toplumun birer türevi niteliğindeki terörizmin değişik biçimleri üzerinde durmayacağız. Bugün dünyada terörizmin ardındaki ana güç; Pentagon'uyla, CIA'si, Çevik Kuvvet'i, kaatil filolarıyla, 32 ülkede 1500'ü aşkın üssü ve yarım milyon üzerinde askeriyle ABD emperyalizmidir. Göreceğiz ki, baş terörist, dünya egemenliği peşinde koşan, zorbalık ve şiddeti dış politikasının temeli yapan tepeden tırnağa silahlı ABD emperyalizmidir. Yine göreceğiz ki, ülkemizde de, gerek 12 Eylül 1980 öncesi terör eylemleri, gerekse 12 Eylül sonrası diktatörlük rejiminin devlet terörü, ABD emperyalizmiyle sıkı sıkıya bağlıdır.

ABD'NİN TERÖR VE MÜDAHALE DOKTRİNİ

3 Nisan 1984 günü ABD Devlet Başkanı Reagan, "uluslararası terörizme karşı savaş" adı altında, Ulusal Güvenlik Konseyi'nin gizli bir yönergesini imzaladı. 138 sayılı bu yönerge ile ABD yönetimi, dünyanın değişik bölgelerindeki ulusal kurtuluş hareketlerine, ileri ci hareketlere karşı yürütegeldiği gizli savaşları "yasallaştırma" girişiminde bulunuyor. Ancak bu gizli yönerge, bu yoldaki ilk girişim değil. ABD yönetimleri, daha önce de, CIA'in ve öteki gizli servislerin bozguncu eylemlerine "yasal" bir temel oluşturmayı denediler.

ABD'nin terör ve müdahale doktrininin daha 1947 yılında siyasal bilimci James Burnham'ın "Dünya İçin Savaşım" (The Struggle for the World) adlı kitabında açıkça formüle edildiğini görüyoruz. Burnham, o dönemde ABD Dışişleri Bakanlığının akıl hocalarından biridir. Burnham'a göre, "ABD, başka ülkelerin içişlerine karışmama ilkesini toptan reddetmelidir. Bunun yerine hızlı ve enerjik müdahale ilkesi kabul edilmelidir."

Burnham'ın "teorik" görüşleri, bir yıl sonra sosyalist ülkelere karşı bozguncu eylemleri içeren pratik bir plana dönüştürüldü. "X Planı" adını taşıyan bu planda şunlar öngörüldü:

- 1) Doğu Avrupa ülkeleri topraklarında ABD'nin komutasında silahlı birlikler örgütlenmesi,
- 2) Tanınmış komünistlere karşı suikastler düzenlenmesine yardım sağlanması,
- 3) Anti-komünist eylemlerin eşgüdümü için ABD ajanlarının bu ülkelere sızdırılması.

1950 yılında, o zamanki ABD Başkanı Truman 68 sayılı gizli bir yönerge imzaladı. Buna göre, en büyük öncelik, Washington'un istediği gibi bir "dünya düzeni"nin kurulmasına verilmeliydi.

Başkanlık yönergesine göre, amacın elde edilmesi için, Sovyetler Birliği'ne komşu, stratejik bakımdan önemli ülkelere ayaklanmaların kışkırtılması ve desteklenmesi zorunluydu.

Başkanlık yönergeleri daha sonra yasa düzeyine yükseldi. 1951 yılında kabul edilen "Karşılıklı Güvenlik Yasası" ile terörizm, devlet politikasının yasal bir aracı ilan edildi. ABD'de bu yasa hâlâ yürürlüktedir ve uluslararası ilişkilerde devlet politikasının "yasal" bir aracı olarak terör, başka ülkelere karşı sık sık kullanılmıştır.

İKİ AYDA BİR SİLAHLI MÜDAHALE

ABD'deki Brookings Enstitüsü'nün verilerine göre, 1 Ocak 1946'dan 31 Aralık 1975'e kadar geçen otuz yıllık süre içinde, ABD yönetimi, politik amaçlarını elde edebilmek için başka ülkelere karşı tam 215 silahlı saldırıda bulunmuştur. Yaklaşık her iki aya bir silahlı saldırı düşmektedir.

ABD'nin başka ülkelere karşı silahlı saldırılarından bazı örnekler verelim:

1. Çin: 1945-1949

110 bin kişilik bir orduyla ABD, Çin'in bellibaşlı stratejik merkezlerini işgal etti. ABD Hava Kuvvetleri ise doğrudan Çan Kay Şek birliklerini destekledi. Amaç, Kuomintang rejimini ayakta tutmak, Çin halkının kurtuluş savaşını ezmekti.

2. Yunanistan: 1946-1949

İç savaş sırasında gerici krallık güçlerine destek için ABD askeri müdahalede bulundu. Komünistlerin erke elkoymasını önleme bahanesi altında, aslında ülkedeki gerici güçlere destek için ABD askeri pakliye ~~uzak~~ uçakları, iki İngiliz tümenini Yunanistan'a çıkardı.

3. Kore: 1950

Güney Kore'nin Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne saldırısına ABD askeri birlikleri doğrudan katıldı. Kore'daki Amerikan kuvvet-

lerinin komutanı Ridgway, amaçlarının olabildiğince çok sayıda Çinli ve Kore'liyi ortadan kaldırmak olduğunu ilân etti. ABD saldırısı sonunda 1 milyon 300 bin Kore'li yaşamını yitirdi. Bayar-Menderes kışının emriyle Kore serüvenine sürüklenen 5 bin Türk askeri de Kore dağlarında yaşamını verdi.

4. Guatemala: 1954

Bağımsız bir politika izleyen Arbenz hükümetini devirmek için ABD, Guatemala'yı işgal etti.

5. Lübnan: 1958

İncirlik ve Balıkesir üslerini kullanarak ABD ^{hava saldırı} ~~birlikleri~~ filoları bombaladı. Lübnan'a ~~giriş~~ Lübnan saldırısında ayrıca Altıncı Filo eliyle ^{piyade} deniz tugayı ve Federal Almanya'da üslenen piyade birlikleri kullanıldı.

6. Küba: 1961

Cochinos (Domuzlar) Körfezi'ne Küba'lı karşı devrimcilerden oluşan bir tugay çıkarma yaptı. Bu operasyonda B-26 bombardıman ~~uçak~~ uçaklarını ABD pilotları kullandı. İşgalden amaç, Castro hükümetini devirmek, yerine ABD yanlısı bir diktatörlük getirmektir.

7. Dominik Cumhuriyeti: 1965

Amerikan Devletleri Örgütü'nün (OAS) Tüzüğü'nü çiğneyerek ABD birlikleri Dominik Cumhuriyeti'ne çıkarma yaptı. Meşru hükümet devrilerek yerine ABD tekellerinin çıkarına uygun bir hükümet erke yerleştirildi.

8. Vietnam: 1965-1973

Hindicini halklarının ulusal kurtuluş hareketini bastırmak amacıyla, ABD yönetimi Vietnam'a saldırdı. 1973 yılında Vietnam'daki Amerikan askerlerinin sayısı 525 bine ulaştı. Yalnızca Güney Vietnam'da ABD askerleri birbuçuk milyon sivil Vietnamlıyı öldürdü. Bütün bir İkinci Dünya Savaşı'nda kullanılan bombalardan daha çoğu Vietnam toprakları üzerine atıldı.

9. Kamboçya: 1970

İki ay süresince ABD birlikleri Kamboçya halkına karşı askeri operasyonlar yürüttü.

10. Laos: 1971

Laos yurtsever güçlerinin Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ile bağlarını güçlendirmesini önlemek için, ABD Laos'a karşı aktif bir askeri operasyon yürüttü. Saygon'daki ABD birliklerinin bir bölümü Güney Laos'a aktarıldı. Ayrıca ABD hava kuvvetleri ve topçu birlikleri Laos'a saldırdı.

11. Angola: 1975

Kukla Holden Roberto çetelerine silah sağlamak için ABD, bir "hava köprüsü" kurdu. Dışişleri Bakanı Kissinger, karşı devrimci çetelere 14 milyon dolar askeri yardımda bulunulması emrini verdi. Angola halk hükümetini devirmek amacıyla, ABD askeri uzmanları ve danışmanları çeteleri eğitti.

12. İran: 1980

Rehineleri kurtarma gerekçesiyle ABD helikopterleri yine İncirlik üssü üzerinden İran'a saldırdı.

CIA'IN DEVİRDİĞİ HÜKÜMETLER VE
İŞLEDİĞİ POLİTİK CİNAYETLER

ABD'nin devlet terörizmi, yalnızca başka ülkelere karşı açık silahlı saldırılardan ibaret değildir. Gizli operasyonlarla halktan yana hükümetlerin devrilmesi, politik liderlerin öldürülmesi saymakla bitmez.

1953 yılında İran'da ulusal bir petrol politikasını savunan Musaddık hükümeti devrilip Şah başa geçirildi. CIA'in Ortadoğu Bürosu şefi Kermit Roosevelt, daha sonra Musaddık'ın devrilmesinin bu devrimenin yabancı bir hükümete karşı CIA'in ilk gizli operasyonu olduğunu itiraf etti. Erke yeniden yerleştirilen Şah döneminde yüzbinlerce İranlı kırma uğratıldı. Şah'ın yalnızca son iki yıllık döneminde gizli polis örgütü SAVAK'ın işkence oralarında 60 bin İranlı yurtsever can verdi, 100 bin kişi sakat bırakıldı.

Afrika ulusal kurtuluş hareketinin önderleri Lumumba, Mondlane ve Cabral'ın öldürülmeleri, 1967'de Yunanistan'da "kara albaylar" cuntasının işbaşına getirilmesi, Şili'de Halk Birliği hükümetinin devrilmesi, Başkan Allende'nin, Genel Kurmay Başkanı Schneider'in, Dışişleri Bakanı Letelier'in öldürülmeleri, Panama Cumhurbaşkanı Ramon'un, Bengladeş Devlet Başkanı Mucibur Rahman'ın, Seylan Başbakanı Solomon Bandranaike'nin katli, Panama eski Devlet Başkanı Omar Torrijos'un, Ekvador Devlet Başkanı Roldos'un sonunda hiç de "esrarengiz" olmadığı anlaşılan birer uçak kazasına kurban gitmesi, Hindistan Başbakanı İndira Gandhi'nin uçağına sabotaj, 1978'de komünistlerle işbirliğinden yana olan Hristiyan Demokrat politikacı, eski İtalyan başbakanlarından Aldo Moro'nun öldürülmesi, Castro, Sukarno, Nâsır, Kaddafi ve Makarios'a suikast girişimleri ve daha saymakla bitmeyecek bir dizi politik cinayet ve komplonun ardında CIA'in olduğu kanıtlarıyla ortaya çıkmıştır. Öldürülen, suikaste uğrayan bütün bu devlet adamları ya halktan yana ya da gerçekçi politikacılarıdır.

VE REAGAN DÖNEMİ

Görüldüğü gibi, terörizm stratejisi, yani "düşman" ile edilen devlet, güç ve kişilerin şiddet araçlarıyla ezilmesi, bunlara boyun eğdirilmesi, öteden beri ABD ~~yönetimlerinin terörist emperyalizminin amaçlarıyla uyum içindedir.~~ Ancak geçmiş dönemlerdeki ABD yönetimlerinin terörist taktikleri, "şiddet yoluyla ezme" yöntemleri, çokçısı kimi seçmece, öne çıkan alanlarla sınırlı kalmıştır. Reagan döneminde ise ABD'nin devlet terörizmi politikası bütün dünyayı kapsamına alıyor.

Ekim 1983'de ABD Çevik Kuvvetler'i, bizim Marmara adası büyüklüğündeki miniminnacık Grenada'yı işgal ettiler. 110 bin nüfuslu bu ülkede, Amerikan askeri birlikleri yaklaşık bin Grenadalıyı öldürdü. İşgalin ilk haftasında 2 bini aşkın Grenadalı zindanlara, toplama kamplarına dolduruldu.

Lübnan'da tam 18 ay, bizim limenlarımızda ikmalini yapan Altıncı Filo gemileri köyleri, kentleri bombaladı. İncirlik üssünden, ~~kalkan~~ Altıncı Filo gemilerinden kalkan bombardıman uçakları, yalnızca Beyrut ve çevresinde sivil halktan 500

Lübnanlıyı öldürdü. 1982'de Reagan yönetiminin koruyucu kanatları altında, onun "stratejik bağlaştığı" İsrail Siyonistleri Lübnan'ı işgal etti. Sabra ve Şatila kamplarında çoğu kadın ve çocuk binlerce Filistinli toplu kırimdan geçirildi.

ABD danışmanlarının hazırladığı "Lotus-83" planı gereğince, 10 bin kişilik ırkçı Güney Afrika birlikleri, Angola topraklarını işgal etti. İşgal sırasında kimyasal silahlar, sinirleri felce uğratan silahlar kullanıldı. Sivil yerleşim bölgeleri, konutlar, hastaneler, okullar yerle bir edildi.

Nikaragua limanlarının ~~benzeri~~ mayınlanması, Altıncı Filo gemilerinin Sidre Körfezi'ne girip Libya'ya karşı silahlı çatışma kışkırtmaları, 50 bine yakın insanın kaatili Salvador rejimine verilen destek, tepeden tırnağa silahlanma, nükleer silahların sınırlandırılması anlaşmalarına yanaşmama, nükleer ilk vuruş tezinin benimsenmesi, Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Batı Avrupa topraklarına yerleştirilmesi, bütün bunlar Reagan yönetiminin terörizminin evrensel boyutlardaki örnekleridir. Nitekim 28-30 Eylül 1984 günleri arasında toplanan ve aralarında Profesör Mümtaz Soysal'ın da bulunduğu Brüksel mahkemesi jürisi tam 21 noktada Reagan yönetiminin dış politikasının uluslararası hukukun gerekleriyle bağdaşmadığını saptamış ve politikayı dünya kamuoyu önünde mahkûm etmiştir.⁽¹⁾

ÜLKE İÇİNDE DE TERÖR

Reagan yönetiminin devlet terörizmi, yalnız ülke dışıyla da sınırlı değildir. Yine Reagan'ın geçenlerde imzaladığı "Rex-84" adlı gizli yönergede, ülke içinde on tane toplama kampının kurulması öngörülmüyor. Bunlardan dördü Arkansas, New York, Pennsylvania ve

(1) International Herald Tribune, 12 Ekim 1984

Virginia eyaletlerinde kurulacak. Doğrudan ABD ordusunun emrine verilen bu dört kampın 25 bin sivil tutukluyu içine alması planlanıyor. Altı toplama kampının California ve öteki eyaletlerde yapımı sürüyor.

Ülkede 626 yeni hapisanenin yapımı başlamış durumda. Ayrıca 300 bin kapasiteli bini aşkın yeni hapisane yapımı planlanıyor. Yalnızca yeni hapisaneler yapımına ayrılan para 10 milyar doları aşıyor.

Washington'daki politikacılar insan haklarını savunma yolunda "olağanüstü çabalar" harcadıklarını yaygarayla ilân ediyorlar. Ancak olgular, insan haklarını savunma değil, tersine ayaklar altına almada olağanüstü hazırlıklar içinde olduklarını ortaya koyuyor. Beyaz Saray'ın militarist-terörist politikasına karşı ABD içinde gelişen muhalefeti boğmak için, Reagan yönetimi her yolla baskı ve terör aygıtlarını yetkinleştiriyor.

Carter yönetiminin Birleşmiş Milletler'deki ilk temsilcisi Andrew Young, 70'li yılların sonlarında ülkede binlerce politik tutuklu olduğunu belirtmişti. O zamandan bu yana ABD'de politik tutukluların sayısı daha da arttı. Reagan yönetimi, CIA ve FBI'ya tutuklama konusunda yeni, ek yetkiler tanıdı. ABD'nin Orta Amerika politikasını protesto edenler, barış yürüyüşlerine, savaş karşıtı gösterilere katılanlar, demir parmaklıkların ardına atılıyor. Bir kişiye 205 yıla varan hapis cezaları biçiliyor. John Harris, Leonard Peltier gibi yiğit savaşçılar, FBI'nın uydurduğu gerekçelerle yıllardır zindanlarda çürütülmek isteniyor.

Ülkedeki ırkçılığı, sosyal eşitsizliği protesto eden onbinlerce zenci Amerikalı gaddarca baskılar altındadır. Emperyalist toplumda devlet terörü, kendi yurttaşlarını da kapsamı dışında bırakmıyor.

TERÖRÜN NESNEL TEMELİ: ABD ASKERSEL-SANAYİ KOMPLEKSİ

Dünya ölçüsündeki ABD terörünün nesnel temeli neye dayanıyor? Bunu görmek için, dünya ölçüsünde gerginliğin tırmandırılmasından, askersel çatışmalardan, yerel savaşlardan kim yarar sağlıyor, gergin-

likten kimin, kimlerin çıkarları var, ona bakmak gerekiyor.

ABD'nin dış politikasını belirleyen tekelleri bellibaşlı ~~giz~~ üç gruba ayırabiliriz:

Birincisi, askersel-sanayi kompleksinin özünü oluşturan tekeller,

İkincisi, ağırlıklı olarak sivil üretimde yer alan, önemli dış yatırımları ve geniş çaplı dışalım-dışsatım bağlantıları olan uluslararası ABD tekelleri,

Üçüncüsü, askeri alandaki üretimle hemen hemen hiç ilgisi olmayan ve salt ABD iç pazarı için üretim yapan tekeller.

Biz burada terörizmin tırmandırılmasından asıl çıkarı olan birinci grup tekeller üzerinde duracağız. Ölüm ticareti, terörün bir devlet politikası olarak gemi aza alması, asıl bu tekellere süper kârlar sağlıyor.

Örneğin son on yılda, askersel-sanayi kompleksinin özünü oluşturan bellibaşlı tekellerin ~~kârları~~ kârları olağanüstü ölçülerde artmıştır. Lockheed firmasının ürettiği silahların, savaş uçaklarının fiyatı son on yılda Northrop'un ürettiği silahların, savaş uçaklarının fiyatı 16, General Dynamics'in 17, Lockheed'in ise 38 kat artmıştır. United Technologies, Rockwell, General Dynamics, Boeing, Lockheed, Litton, MacDonnell Douglas, Northrop, Westinghouse, Grumman gibi silah tekellerinin toplam satışlarının % 90'ını Pentagon'un siparişleri oluşturuyor.

Burada bir gelişmeye daha değinmek gerekiyor. Johnson döneminden bu yana, ABD'nin ekonomik merkezi doğu kıyılarından gitgide batı ~~ve~~ ~~güneybatı~~ kıyılarına doğru kayıyor. Çelik ve otomobil gibi geleneksel endüstriler bunalıma sürüklenirken, geleceği olan ve süper kârlar getiren dallar elektronik, havacılık-uzay aygıtları, roket yapımı, bilgisayar ve ~~savaş endüstrisi~~ ^{gencilik} dalları oluyor. Ve bu dallarda üretim yapan tekeller, ülkenin batı kıyılarında ve güneybatısında yer alıyor.

Görüldüğü gibi, "Kaliforniya Mafyası" denilen ekibin, Reagan çetesinin işbaşına gelmesi, hiç de bir raslantı değil, ABD kapitalizmi içinde güçlerin yerelindeki değişmelerin sonucudur.

25 milyon nüfuslu California eyaleti, ülkenin en sık nüfuslu bölgesidir. Bu bölgede nüfus artış hızı, ülke ortalamasının iki katıdır. Eyaletin en büyük kenti Los Angeles, kısa bir süre sonra, çelik ve otomobil endüstrisinin merkezi Chicago'yu geride bırakacağı benzetilmektedir. California'nın "ölüm tekelleri", ABD askersel-sanayi kompleksi içinde ana yeri tutuyor. En büyük askersel-sanayi işletmeleri, fabrikaları, her çeşit silah üssü, füze deneme alanları, askeri araştırma merkezleri bu eyalettedir. Nükleer silahların geliştirildiği Livermor laboratuvarı, Pentagon'un direktifiyle askersel-teknolojik, askersel-stratejik, askersel-politik teoriler, programlar üreten Rand Corporation türü askersel-teorik merkezler yine California'dadır. 600 bin California'lı doğrudan silah sanayiinde çalışıyor. Pentagon'un müşterisi irili-ufaklı 8500 şirket California'da kayıtlıdır. Trident ve MX kıtalararası balistik füzeleri, orta menzilli Pershing-2 füzeleri, B-1 bombardıman uçakları bu eyalette yapılıyor. Ayrıca kapitalist dünyanın en büyük bankası Bank of America'nın merkezi San Francisco'dadır. Kısacası California, askersel-sanayi kompleksi için, petrol "baron"ları ve banka sahipleri için "altın yumurtlayan bir eyalet"tir. 19. yüzyıldaki altın arayıcıların tutkusu, şimdi yerini süper kârlar sağlayan silah yapımı tutkusuna bırakmıştır.

Demek ki, nükleer terörist Reagan'ın önce bu eyalete vali olması, ardından ABD Devlet Başkanlığına gelmesi, California'daki "ölüm tüccarları"nın Washington'da sorumlu mevkilere yükselmeleri, ABD ekonomisi içinde geleneksel üretim yapısının kırılması, bunun sonucu egemen güçlerin yerelindeki değişmelerle, askersel-sanayi kompleksinin ön çıkmasıyla yakından ilgilidir.

Ayrıca sosyal devrimler sonucu birçok ülkenin emperyalizmin sömürü zincirini kırması, dünya devrim sürecinin başta sosyalist ülkeler topluluğu olmak üzere üç koldan gelişmesi, kapitalizmin genel bunalımını daha da derinleştirmekte, emperyalizmin sömürü alanını gitgide daraltmaktadır. İşte dünya ölçüsündeki gerilemesini durdurmak için emperyalizm, en başta ABD emperyalizmi, dış politikada "kaba güç" konumlarından hareketi, Reagan yönetiminin dış politikada devlet terörünü başa almış bulunuyor. İşte bunun için kendileri terörü artırdıkça, "Sovyet tehdidi" dedikleri kuyruklu yalana daha çok sarılıyor, ulusal kurtuluş hareketlerini teröristlikle, Sovyetler Birliği'ni de terörizmi desteklemekle suçluyorlar.

ABD YÖNETİMLERİNİN TÜRKİYE'YE KARŞI TERÖRİST POLİTİKASI

Bugün 30'u aşkın ülkenin topraklarında 1500'ün üzerinde askeri üs ve tesis, 1,5 milyonun üzerinde asker bulunduran ABD emperyalizmi Türkiye'ye karşı da dayatmacı ve terörist bir politika uygulayagelmıştır.

Karsünlü "Wilson Prensipleri"yle Türkiye'yi yedi ayrı parçaya bölmek ve kalan bir avuç toprak parçasında işbirlikçileri eliyle bir Amerikan mandası uygulamak isteyen ABD emperyalizmi olmuştur.

1920 yılında İstanbul'daki işgal kuvvetleri komutanlarından biri İngiliz generali Harrington, öbürü ABD amirali Bristol'dür. 23 Nisan 1920'de Ankara'da kurulan Büyük Millet Meclisi hükümetini ilk tanıyan komşu Sovyetler olmuş, buna karşılık ABD yönetimi 1927 yılına dek tam on yıl Türkiye'yi tanımamıştır. Bugün Evren'in "dost-büyük ten da öte müttefikimiz" diye nitelediği ABD yönetimi, tam on yıl Türkiye'yi yok saymıştır. İki ülke arasında 1917 yılında kesilmiş olan diplomatik ilişkiler, 17 Şubat 1927 yılında yeniden kurulmuştur. (2) 1927 yılında ABD'ye giden ilk Türkiye Büyükelçisi Muhtar Bey, tepkiler ve tehditlerden korunmak için bir gümrük motoruyla gizlice karaya çıkarılmış ve büyükelçilik görevine ancak böyle başlayabilmiştir.

Daha bundan altmış küsur yıl önce bizim ulusal kurtuluş savaşımıza ABD yönetimi, "terörizm" gözüyle bakmıştır. 1921 yılında Anka-

(2) "Türkiye Yıllığı", Başbakanlık Basın-Yayın Genel Müdürlüğü, 1973, s.680

ra hükümetinin ABD'den 300 bin mavzer tüfeği ve 6 milyon mavzer fişegi satın alma isteği reddedilmiştir. ABD Dışişleri Bakanlığı Yakın doğu İşleri Dairesi'nin 1 Haziran 1921 tarihli yazısında Türkiye'nin silah isteğinin reddedilmesine gösterilen gerekçe şudur:

"Yeni Türk hükümeti deyiminden Ankara'daki milliyetçi hükümeti anlamak gerekiyorsa, o zaman görüşüme göre, bu silahların Türkiye'ye değil, Bolşevik Rusya'ya gideceğini düşünebiliriz."⁽³⁾

Buna karşılık ulusal kurtuluş savaşımızı maddi-mânevi her bakımdan destekleyen ilk ülke, kara gün dostumuz komşu Sovyetler olmuştur. Daha Ekim Devrimi'nin ilk gününde çarlığın emperyalist ülkelerle bağlamış olduğu gizli anlaşmaları tanımıyoruz diyen, sayısız yazılarında "İstanbul Türklerindir" diyen Lenin olmuştur. Sovyet Türkiye'ye, hükümeti, yalnızca 1920 yılında, ilk ağızda, ~~Türkiye'ye~~ 200 kilo altın-para, üç kolordu donatmak için 120 top bataryası, 150 bin top mermisi, 327 makineli tüfek, 60 bin tüfek, 65 milyon mermi-fişek, 20 bin gaz maskesi, iki avcı destroyeri vermiştir. Gaz, petrol, benzin, sağlık araç ve gereçleri, ilaç yardımının yanısıra.⁽⁴⁾

Unutulmasın, bugün de Minnacık Grenada adasını işgal edip, ~~ulus~~ devlet terörünün en kaba örneklerini veren, buna karşılık halkların ulusal kurtuluş savaşlarına her bakımdan destekleyen Sovyetler!

(3) "ABD Dışişleri Belgeleriyle ~~Türk~~ Türk-ABD Silah Ticaretinin İlk Yüzyılı", Doç.Dr.Oral Sander-Dr.Kurthan Fişek, Çağdaş Yayınlar, s.96

(4) Güneşli Dünya, S.Üstüngel, s.79 Ayrıca bak: Ali Fuat Cebesoy, Moskova Hatıraları, 1955, s.78-79

terörizmle suçlamaya yeltenen yine Amerikan emperyalizmidir.

Amerikan emperyalizminin hegemonyacı, dayatmacı, terörist niteliğini bir zamanlar ABD Başkan Yardımcısı olan Nelson Rockefeller'in şu satırları açıkça ortaya koymuyor mu?

"Bizimle dost olan ve bize uzun süreli askeri paktlarla bağlanmış olan Türkiye gibi anti-komünist hükümetlerin iktidarda bulunduğu ülkelere yapılacak askeri yardımlar ve açılacak krediler öncelikle askeri nitelikte olmalıdır. Ortaya yekelenmiş balığın yeme ihtiyacı yoktur. Genişletilmiş ekonomik yardım, örneğin Türkiye'de bazı durumlarda düşünülenin tersi sonuçlar da verebilir. Yani bağımsızlık eğilimini artırıp, mevcut askeri planları zayıflatabilir. Türkiye gibi ülkelere doğrudan doğruya ekonomik yardım da yapılabilir, ama bu ancak bize karşı muhalifleri zararsız bırakacak biçim ve miktarda olmalıdır. Özel sermaye yatırımları, zamanla bütün gayrimeşru muhalefeti ve politikamıza karşı direnişi ortadan kaldırmalı ya da nötrelize edebilmelidir. Aynı zamanda ABD ile işbirliğine hazır, yerli işadamlarının ilgi: ülkenin ekonomisinde kilit noktalarını ele geçirmelerink, buna dayanarak politik etkilerinin artması sağlanmalıdır." (5)

Komşularımıza karşı saldırı amacı taşıyan "mevcut askeri planlar", "bağımsızlık eğilimi"nin yokedilmesi, ABD politikasına karşı "direnişin ortadan kaldırılması", bütün bunlar Amerikan emperyalizminin ülkemize yönelik dayatmacı ve terörist politikasının açık örnekleri değil midir? Yukarıdaki satırlar, en yetkili bir Amerikan politikacısının ağzından ABD'nin askeri ve ekonomik sözüm ona "yardım"larının içyüzünü, ~~şark~~ hangi amaca hizmet ettiğini açıkça göstermiyor mu?

5 Mart 1959 günlü ikili anlaşma ise, ABD terörizminin açık bir örneği, bizdeki yerli işbirlikçilerinin ise düpedüz bir ihanet belgesidir.

Bu anlaşmanın birinci maddesinde Türkiye'ye "dolaylı bir müdahale"den söz ediliyor. Dikkat edilsin, doğrudan bir müdahale, yani ülke dışından silahlı bir saldırı değildir. Söz konusu olan "hükümete karşı bir ihtilâl teşebbüsü"⁽⁶⁾ ya da halktan yana bir hükümetin işbaşına gelmek üzere olmasıdır. Anlaşmanın daha sonraki maddesinde, böyle bir durumda, yani dolaylı bir tecavüz vukuunda, "ABD hükümeti, talebi üzerine Türkiye Hükümetine (yani ABD işbirlikçilerine) M.E.) yardım etmek için karşılıklı olarak üzerinde anlaşmaya varılabilecek şekilde, Silahlı Kuvvetlerin kullanılması da dahil olmak üzere, Amerikan Anayasasına uygun gerekli her türlü harekete girişecektir" deniliyor. Yeni Amerikan hükümeti, topraklarımızdaki üslerini kullanarak, binlerce askeriyle ülkemizi işgal edebilecektir. Tıpkı geçmişte ~~Kuzey~~ 1954'te Guatemala'da, 1965'te Dominik'te olduğu gibi. Ve aradan geçen 25 yıl içinde bu anlaşmanın yürürlükten kalktığına gösteren en küçük bir belirti, tek bir resmi açıklama bile yoktur ortada.

ABD'nin Türkiye'yi işgalini öngören bir başka belge, Batı Avrupa'daki ABD Kuvvetleri Başkomutanlığı'nın harekât planına ek olarak hazırlanmış ve harekât başkanının imzasını taşımaktadır. Bu belgede Türkiye, müdahale edilecek ülkeler arasında üçüncü sırada yer almakta ve şöyle denilmektedir:

"Ülkede karışıklıklar çıkar ve hükümetin aldığı tedbirler etki-

(6) Haydar Tunçkanat, "İkili Anlaşmaların İçyüzü", Ekim Ya

siz kalırsa, o hükümet de yardım ~~talimatında~~ talebinde bulunursa veya Amerikan Komutanlığı o hükümetin etkili bir şekilde karışıklığı önleyecek durumda olmadığına kanaat getirirse, Amerikan kuvvetleri kendi güvenliğini korumak için o ülkenin bazı bölgeleriyle önemli tesislerini işgal ~~et~~ eder." (7)

Görüleceği gibi, ille de işbirlikçi hükümetin çağırmasına gerek yok, işgal için ABD Komutanlığı'nın "kanaat getirmesi" yetiyor. Bu en rizikolu yola başvurmadan önce, eğer varsa, yor. Elbette bu yol, ancak başvurulacak sonuncu yoldur. Kestaneyi kendi hesaplarına ateşten çekecek generaller ~~xxxx~~ ne güne duruyor? Tıpkı 12 Eylül 1980 darbesinde olduğu gibi.

Buraya geçmeden önce, bir de ABD Ordu Yönetmeliği'nde yer alan "FM 30-31 Kararlılık Operasyonları" başlıklı bölüme göz atalım: Bu yönetmelikte, ABD'nin ev sahibi ülkelerde, bu arada Türkiye'de yürürlüğe koyduğu ve koyacağı eylemler yer alıyor. Buna göre, ABD, ev sahibi ülkede yalnızca kendi gizli örgütü eliyle terör eylemleri teşgâhlamakla kalmıyor. Ayrıca ülkede "şiddete dayanmayan bir başkal- dır varsa", yani ABD çıkarlarına aykırı bir hareket geliyorsa ve bu durumda hükümet "yumuşak" davranıyorsa, "ABD Ordu İstihbarat Kaynakları, ev sahibi ülke hükümetini hemen harekete geçme gereğine özel operasyonlar yoluyla ikna etmelidir" diyor.

ABD Ordu Yönetmeliği'nin Amerikan gizli örgütlerine ev sahibi

(7) Milli Birlik Grubu üyesi Suphi Gürsoytrak'ın Türkiye'deki ABD ve NATO üsleriyle ilgili olarak Cumhuriyet Senatosu'na verdiği 31 sayfalık araştırma önergesinden, Cumhuriyet, 14 Aralık 1979

ülkede operasyon için zamanlama emri ise şöyle:

"Harekât, ABD'nin çıkarları tehlikeye girdiğinde gündeme gelebilir. Alınacak önlemler, resmi olabileceği gibi, gayri resmi de olabilir."

ABD Ordu Yönetmeliği'nde ayrıca şöyle deniyor:

"ABD'nin özel amaçlarını elde etmesinde en önemli hedef, ev sahibi ülke ordusundaki subaylardır. Aşağıdaki kategorilerde bulunanlar, uzun dönemli elde etmeler için azami dikkati gerektirirler:

- a) ABD ile uzun dönemli kültür ve ekonomik ilişkiler içinde bulunan ailelerden gelme subaylar,
- b) ABD askeri eğitim programlarından yararlananlar ve özellikle ABD'de eğitim görmüş bulunanlar,
- c) Ev sahibi ülkenin istihbarat örgütüne atanma durumunda bulunan subaylar."

Yönetmeliği okumayı sürdürüelim:

"ABD ordusunun ev sahibi ülke ordusundan çıkarları yalnızca mesleki işbirliğinden ibaret değildir. Çok daha geniş olarak siyaset ihraç ederler. ABD ordusunun istihbarat operasyonları, ev sahibi ülke ordusunda ABD yakınlığıyla tanınan subayların terfi etmelerine çalışma hedefine de yöneliktir." (8)

NEDEN TERÖR?

Ülkemizde gerek 12 Eylül öncesi tırmandırılan bireysel terör, gerekse 12 Eylül sonrası devlet terörü, şu ana amaca varmaya

yönelikti: Ülkede ABD'nin ve işbirlikçi oligarşinin çıkarlarına uygun bir hükümeti aşbaşına getirmek, ABD emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşinin çıkarlarına en uygun rejimi kurmak, ulusal demokratik güçleri susturmak, ABD ve işbirlikçi oligarşi usulü bir "istikrar"ın sağlanması, yahi emperyalizmin ve ~~xxx~~ en azgın sermaye kesimlerinin çıkarlarına en elverişli bir ortamın yaratılması.

12 Mart 1971 darbesi, 1971 ve 1973'de yapılan anayasa değişiklikleri, halk hareketinin yükselmesini önleyemedi. TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın belirttiği gibi, "Türkiye işçi sınıfı, geçen dönem içinde toplumda sayısal gücünün çok üstünde bir rol oynama yeteneğinde olduğunu gösterdi. 60'lı ve 70'li yıllarda işçi sınıfının sendikal savaşımı toplumsal yaşamı derinden etkiledi. Sanayi proöetar-yası çok önemli politik savaşım deneyimi kazandı. Marksist-Leninist ideoloji ile işçi hareketinin birleşmesi süreci önemli adımlar attı. İşçi hareketi, öteki demokratik güçler üzerinde, CHP'nin kimi kesimleri üzerinde, devrimci demokrat Kemalist çevreler üzerinde, Kürt ulusal hareketi üzerinde ve sol ~~xxx~~ radikal hareketler üzerinde olumlu etkilerde bulundu." (9)

Yığinsal 1 Mayıs gösterileri, işçi sınıfı ve ilerici gençlik, kadın hareketi, kooperatifçi köylülüğün çıkışları halk arasında düzen değişikliği isteminin güç kazandığını gösteriyordu. TKP MK'nin 1981 Plenumunda belirtildiği gibi, "egemen güçler, yığınların eylemlerinde, gelecekteki erklerini tehlikeye koyacak derin devrimci potansiyeli gördüler." Bölgedeki değişmeler, 1978 Afganistan devrimi ve 1979 başında İran'da Şah rejiminin yıkılması, emperyalizmin Türkiye üzerinde çok yönlü baskılarının artmasına, MHP terörünün beslenip tırmandırılmasına yol açtı.

Bu arada, Ecevit hükümetinin Sovyetlerle imzaladığı "siyasi belge", U-2 casus uçaklarının Türkiye topraklarından uçuşuna izin verilmemesi, sosyalist ülkeler ve gelişmekte olan ülkelerle ilişkilerin gelişmesi doğrultusunda atılan adımlar bu çevrelerin telaşını daha da artırdı. İMF dayatmaları arttı, İMF'nin ülke ekonomisi üzerindeki kısı-kacı iyice daraldı. 10-14 Ekim 1978 günleri arasında ABD'yi ziyaret eden TÜSİAD heyetine İMF temsilcisi Mr.Sturc şöyle diyordu: "Hiçbir şey karşılıksız verilmez. Hediye'nin bile bir karşılığı vardır. Sorunları çözmek için güçlü ve istikrarlı bir yönetime ihtiyacınız vardır." (10)

Ardından tüpgaz ve yağ kuyrukları artmaya, TÜSİAD'ın hükümet karşıtı paralı ilanları çarşaf çarşaf tekelci basında yayınlanmaya başlandı. Aynı TÜSİAD başları, sermayenin en azgın kesimleri

(9) Haydar Kutlu, "Yığınların Çıkarlarının Sözcüsü", Yeni Çağ, Mart 1984, s.40

(10) M.Ali Birand, 12 Eylül, Saat: 04.00, Karacan Yayınları, 1984, s.100

terörist MHP'ye her bakımdan destek oluyorlardı. MHP'ye parasal destek veren zengin işadamları, sanayici ve tüccarın bir bölümünü MHP İddianâmesi'nin 389 ve sonraki sayfalarından izleyelim:

TÜSİAD Başkanı Ali Koçman, Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği Başkanı Mehmet Yazar, İstanbul Ticaret Odası Başkanı Nuh Kuşçulu, İzmir Sanayi Odası Başkanı Şinasi Ertan, İstanbul Sanayi Odası Başkanı İbrahim Bodur, TİSK Başkanı Halit Narin, Sabancı Holding'in başı Sakıp Sabancı, Jak Kamhi, Ali Dinçkök, Yakup Kefeli, Hasan Papila, Sabahattin Sunguroğlu, Komili Sanayi-Ticaret, Sadık Özgür, Niyazi Adıgüzel, Orhan Aker, Azmi Selvi, Necati Arslan, Üzeyir Garih, Tevfik Ercan, Feyyaz Berker, Emin Hattat, Ergin Demirören, Necmettin Özdemir, Hilmi ve Ahmet Şahin, Yaşar Çimirli, Hüsnü Öney, Ahmet Malaz, Fikret Ağaç, Kaya Turgut, Hayrettin Karaca, Necati Eligüzel, Hacı Mehmet Baldöktü, Şaban Çavuşoğlu, Zeki Ataç, Refik Baydur, Nihat Gökyiğit, Necdet Özarıtuna, Eyüp Elvan, Akseller, Ali Baysal, Kemal ve Süleyman Sözkese, Muharrem Eskiyan, Oğuz Gürsel, Cemil Özgür, Mete Has, Hilmi Perek, Fikri Erdös, Dündar Kılıç.

(Burada bir parantez açalım ve 12 Eylül öncesinde terörist MHP'ye açık destek veren TÜSİAD'ın, 12 Eylül'den sonra nerdeyse bütün dernekler kapatılırken, Resmi Gazete'de cunta eliyle "kamu yararına dernek" ilan edildiğini hatırlayalım. Yukarıda sayılan isimlerin hemen hepsi, bugün Evren-Özal rejiminin destekçileridir. Şinasi Ertan, MDP'nin kurucuları arasındadır. 12 Eylül öncesi TÜSİAD Başkanı olan Feyyaz Berker, şimdi OYAK Holding'le birlikte Amerikan Camel ve Winston sigaralarını ülkemizde pazarlamaya hazırlanmaktadır. NATO'dan "güvenlik belgesi" olan Kiska Şirketi'nin sahibi Oğuz Gürsel, generaller döneminde hızla yükünü tutmuş, 1983 yılı vergi "rekortmen"leri arasında 5. sıraya yükselmiştir. 4 milyar 150 milyon liralık Çorlu askeri hava alanının ihalesi, Milli Savunma Bakanlığı NATO Enfrastrüktür Dairesi'nce Oğuz Gürsel'e verilmiştir. Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyesi Tahsin Şahinkaya, karısı Sema Şahinkaya aracılığıyla İbrahim Bodur'un Çanakkale Çan Seramik Fabrikaları'nın ortağıdır. Aynı Şahinkaya'nın Kurtkaya Barajı'nın ihalesi için Mafya "baba"larından Dündar Kılıç'tan 1 milyar lira rüşvet aldığı, mahfellerde, kıslalarda, subay, assubay ve erler arasında yaygın konuşuluyor. (11)

(11) Bizim Radyo'da 19 Kasım 1983 günü yayınlanan bir dinleyici mektubundan

Şahinkaya'nın ayrıca Miami'de bir villasının ~~kısmı~~ bulunduğunu, 4 milyar 158 milyon dolar tutan F-16 savaş uçakları pazarlığından aldığı komisyonlar sonucu, dünyanın en zengin on generali arasında 7. sıraya yükseldiğini yabancı basın yazdı. (12)

1978 yılında MHP şefi Alparslan Türkeş'in İstanbul Hilton Oteli'nde verdiği gösterişli iftar yemeğinde bir yanında Dündar Kılıç, öbür yanında Of'lu İsmail oturuyor ve terör durmadan tırmanıyordu. (13) Şimdi Dündar Kılıç, MİT'e uzun yıllar hizmette bulunduğunu da itiraf ediyor. (14) Ve batakhaneler dünyasının haraç kesicisi, kısa süre içinde "saygıdeğer bir işadamı" oluyor, bir dizi şirketin sahibi durumuna geliyor. "Mafya babası" Dündar Kılıç, bugün İnmar İnşaat Pazarlama, Cem Boya, Ajans Artı, Arı Metal, Kılıç Madencilik, Cem Reklamcılık şirketlerinin sahibidir. Ayrıca, askeri ihale işlerine giren TEK ARD Holding'in başı, 30 milyar liraya malolacak Tuzla Deniz Harbokulu inşaatını, Taşucu Nükleer Santrali'nin altyapı ihalelerini alan, Güneş gazetesi sahibi M.Ali Yılmaz'ın iş ortağıdır. ~~Bir yandan~~ Yılların silah ve eroin kaçakçısı Dündar Kılıç, bir yandan Alparslan Türkeş'in vurucu gücü, bir yandan MİT hesabına çalışıyor, bir yandan askeri ihalelerden milyarlar vuran holding başlarının ortağı, bir yandan da cuntacı generallerle milyarlık rüşvet ilişkileri içinde...

(12) Time dergisi, 14 Kasım 1983. Derginin yalnızca bu sayısının Türkiye'ye sokulmasının yasaklanması sıkıyönetim eliyle yasaklanması oldukça ilginç değil mi? ~~(Bakınız Hürriyet, 9 Aralık 1983)~~ Yasaklama kararı hakkında bak: Hürriyet, 9 Aralık 1983

(13) Demokrat İzmir, 9 Eylül 1978

(14) Günaydın, 27 Kasım 1984

CIA-MIT-MHP-Kontrgerilla kaynaklı terör, kimlerin işine yaradı ve yapıyor, apaçık görülmüyor mu?

Devam edelim: Haziran 1978'de İstanbul'da Baltalimanı Hastanesi yanındaki Oba Lokantası'nda bir toplantı yapılıyor. Toplantıyı MHP'li aşademi Sabahattin Sunguroğlu düzenliyor. Katılanlar: Alparslan Türkeş, Gün Sazak, Ağâh Oktay Güner, o zamanki TUSİAD Başkanı Feyyaz Berker, Jak Kamhi, Asım Kocabıyık, İstanbul Sanayi Odası'nın o zamanki başkan yardımcısı Şaban Çavuşoğlu. Holding ve MHP başlarının tartıştıkları konu, hükümetin yıkılması. (14)

Bir yandan IMF, Dünya Bankası başları sıkıştırıyor, şimdi Özel'e tam destek veren Citibank sözcüleri, "Ecevit hükümetinden kuşkularımız var, gelişme hızınızı kesmek zorundasınız" diyorlar, şimdi Merkez Bankası'nın yılda 6 milyon dolara danışmanlığını yapan finans grubu Lehman Brothers'in sözcüsü "küçük şeyler ABD'de olumsuz etki yapıyor. Örneğin ATAS rafinerisini devletleştirmeniz" diye sızlanıyor. Bir yandan da 5,241 kişinin ölümüne, 14,152 kişinin yaralanıp sakat kalmasına yol açan CIA-MIT-MHP kaynaklı terör durmadan tırmanıyor. Tırmandırılan terörle hem sol güçler ve demokrasi güçleri sindirilip geriletilmek isteniyor. Hem bireysel terörle, 1 Mayıs ve Kahramanmaraş toplu kararlarıyla gerginlik, çatışma ve istikrarsızlık öylesine tırmandırılıyor ki, öyle bir noktaya gelinsin ve "kurtarıcı generaller" başa geçip ABD ve oligarşi usulü istikrarı sağlasın. isteniyor.

1978 yılında, ABD'nin Ankara Büyükelçiliğindeki Başmüsteşar Robert Alexandre Peck'in gittiği her yerde, bir süre sonra MHP'nin toplu kırımları başladı. Çorum'da, Amasya'da ve Kahramanmaraş'ta olduğu gibi. Peck, özellikle Sünni ve Alevi yurttaşların sayısının birbirine yakın olduğu illeri seçti. MHP Genel Sekreteri emekli general Necati Gültekin'in çağrılısı olarak bu partinin merkezinde seminerler verdi. Ecevit hükümeti, toplu kırımlardan sonra Peck'i "istenmeyen adam" (persona non grata) ilan etti ve ancak bundan sonra ABD görevlisi ülkeyi terketti.

MHP şefi Alparslan Türkeş'in daha İkinci Dünya Savaşı sırasında Gestapo'nun Türkiye'deki önde gelen ajanlarından biri olduğu ~~kıkk~~ belgeleriyle sabittir. (15) İkinci Dünya Savaşı'nı izleyen yıllarda Türkeş, ABD'de askeri atışma gücü olarak bulunmuş ve bu yıllarda pekçok eski nazi ajanı gibi CIA ile bağlanmıştır.

Burada CIA içindeki faşist kliğin önde gelen isimlerinden Paul Henze ile eski bir Gestapo görevlisi olan Ruzi Nezer'e değinmeden geçmeyelim. Gerek Henze, gerekse Nezer daha 1950'lerde CIA hesabına Münih'teki kışkırtıcı ABD radyolarında birlikte ~~çalışıyor~~ çalışıyor, eski nazi artıkları ve savaş suçlularına seçip CIA'ye alıyorlar, sosyalist ülkelere casus ve terörist gönderme işini birlikte yürütüyorlardı.

(15) 16 Ekim 1978x 1944 tarihli gizli Gestapo belgesini savuştan sonra ele geçirilen 1978 yılında Politika gazetesi yayınladı. Belgede adı geçen öteki Gestapo ajanı Sadi Koças, 12 Mart 1971'deki "Balyoz hükümeti"nde MİT'ten sonumlu Başbakan Yardımcılığı görevine getirildi. 12 Eylül 1980'den sonra Millî Güvenlik Konseyi'ne danışman olarak atandı.

1959 yılında Nazer ile Henze birlikte Ankara'da bulundular. Bu iki CIA görevlisi de, Ankara'da diplomat kisvesi altında çalışıyorlardı. Henze, Türkiye'deki ABD Büyükelçiliği'nde danışman, Özbek asıllı Nazer ise aynı elçilikte ataşeydi. İkisi birlikte Türk faşistlerini daha o yıllarda büyük bir özenle yetiştiriyorlardı. 1974 yılında Henze, CIA'in Türkiye'deki "İstasyon şefi", yani baş görevlisi oldu. Ruzi Nazer ise daha sonra Bonn'a gönderildi. Ama onlar ayrı ayrı da olsalar, aynı yönde çalışıyorlardı. Henze, Ankara'da Türk faşistlerinin başbuğu Türkeş'i ve onun bozkurt sürülerini koruyordu. Nazer ise, ABD'nin Bonn Büyükelçiliği görevlisi olarak, MHP'nin Batı Avrupa'daki başmüfettişi Enver Altaylı ile sıkı ilişkiler içindeydi. Nazer'in 1974 yılında kaleme aldığı ve o zamanki CHP-MSP hükümetinin düşürülmesini salık veren bir raporu içeren Enver Altaylı'nın Alparslan Türkeş'e yolladığı iki mektup 1976 yılında resmi makamlarca ele geçirildi. Böylece Türkiye'de de, Batı Avrupa'da da MHP'nin eylemlerini CIA'in yönettiği bir kez daha kanıtlandı.

Henze'nin hem İpekçi cinayeti, hem de Papa'ya suikastın, Nazer'in ise Papa'ya suikastın baş örgütleyicilerinden biri olduğu kanıtlarıyla ortaya çıktı. (16)

Henze, İpekçi'nin öldürülmesinden iki hafta önce, ilki Milliyet gazetesi, ikincisi Etap Oteli'nde olmak üzere onunla iki kez görüştüğünü dört yılı aşkın süre gizlemeye çalıştı. Görüşmeden sonra İpekçi'nin çalışma odasına girilip not defteri ve evrakı alındı. İpekçi'nin not defterinde 13 Ocak 1979 günü Henze ile randevusu olduğu

(16) Bu konuda daha fazla bilgi için bak: Terörizmin Ar-
dında Kim Var? İona Andronov, TKP yayınları, Eylül 1983. Ve yine
aynı yazarın "Sen Kimsin Mr.Henze?" başlıklı yazı dizisi, Litera-
turnaya Gazeta, 18 Temmuz, 25 Temmuz ve 8 Ağustos 1984

kaydı yer alıyordu. Henze, dörtbuçuk yıl sonra Tercüman gazetesine verdiği özel demeçte, İpekçi ile görüştüğüne itiraf ederken

Faşist "Kara Enternasyonal" üyesi Milliyetçi Hareket Partisi ile Milliyetçi Hareket Partisi'nin faşist "Kara Enternasyonal" ile, CIA ile ilişkilerini düzenleyen Paul Henze'dir. Ağca'nın Kartal Maltepe Askeri Cezaevi'nden kaçırılması da doğrudan CIA ve MİT'in işbirliğiyle gerçekleşmiştir. Paul Henze'ye bağlı olarak çalışan CIA'nın terör ve komplo uzmanlarından William Miller, 7 Kasım 1979 günü Washington'dan özel bir uçakla İstanbul'a gelmiş, birkaç gün boyunca ABD'nin İstanbul Başkonsolosluğunda görevli CIA subayı Patrick Murphy ile görüşmüştür. Miller'in başkanlığında, Murphy'nin katılımıyla yapılan gizli toplantılarda MİT'in İstanbul şubesi yetkilileri de yer almıştır. O dönemde MİT'in İstanbul şubesi doğrudan CIA subayı Patrick Murphy'ye bağlı bulunuyordu ve Türkeş'in bozkurtlarıyla MİT ajanları arasındaki eylemlerin eşgüdümü işini Murphy ⁽¹⁷⁾ yürütüyordu. CIA ve MİT'in işbirliği sonucu 23 Kasım 1979 günü Ağca, askeri cezaevinden kaçırıldı.

TERÖR VE 12 EYLÜLCÜ GENERALLER

"Terörü önleyeceğiz" savıyla 12 Eylül 1980'de erke el koyan generaller, 12 Eylül öncesinde kasıtlı olarak teröre göz yumdular. Elllerinde sıkıyönetimle her türlü yetki olduğu halde, kendi erklerini hazırlamak için terörizmi bile bile kışkırttılar.

Örnekleriyle görelim:

1978 sonbaharı... Genel Kurmay Başkanı olduktan kısa bir süre sonra Evren, üç kişilik özel bir ekip kurdurdu. Genel Kurmay İkinci Başkanı'nın emrindeki bu gruptan bir karargâh etüdü isteniyordu.

(17) İona Andronov, Üçlü Komplonun ~~Tarixi~~ Öyküsü, Literaturnaya Gazeta, 3 Ekim 1984

"Bu aşamada Silahlı Kuvvetler'in müdahalesine gerek var mıdır? Varsa, böyle bir müdahalenin temeli ne olabilir?" Bu ekip, daha sonra genişletildi ve çalışmasını 12 Eylül darbesine kadar sürdürdü. (19)

Demek ki, başta Evren olmak üzere militarist klikin niyeti çok önceden belli. Terörizmi önlemek değil, terörü kışkırtarak, teröre seyirci kalarak, silah ve ordu gücüne dayanarak erki doğrudan ele geçirmektir.

1979 yılı şubat ayı. Evren, Başbakan Ecevit'in bilgisi dışında CHP Genel Sekreter Yardımcısı Orhan Eyüboğlu'na Cumhurbaşkanlığına adaylığını koymasını öneriyor. Eyüboğlu o sırada kabul etmeyince Evren şu soruyu soruyor: "İleride bir devlet görevi almayı düşünür müsünüz?" (20) Evren ve militarist generallerin amacının terörü önlemek değil, kendi erklerini kurma niyet ve hazırlıkları içinde olduğu bu satırlarla bir kez daha tescil ediliyor. Terör her gün durmadan canlar alıyor, Genel Kurmay Başkanı Evren ise kayıtsız görünümde, darbeden birbuçuk yıl öncesinden ilerideki sınırsız erki için görev dağıtımını yapıyor. Müdahale planını yıllar öncesinden hazırlayan militarist ~~Başbakanlık~~ klik bekliyor, ta ki tırmandırılan terör karşısında toplumun bütün güçleri çaresiz durumda bırakılıp kendi müdahaleleri için her şey tam olgunlaşınca kadar.

Başka bir örnek: Özel Harb Dairesi denilen kontrgerilla adlı gizli terör örgütü doğrudan Genel Kurmay ve MİT'e bağlıdır. Bu terör örgütü, daha 1959 yılında ABD ile bağlanan ikili anlaşmayla kurulmuştur. Uzun yıllar ABD Askeri Yardım Heyeti JUSSMAT'ın binasında yuvalanmıştır. Finansmanını ABD yönetimi sağlamıştır. Bu terör örgütünün MİT'le birlikte gizli işkence evleri, köşkleri, 12 Mart dönemiyle açığa çıktı. Böyle bir örgütün varlığı, terörist faaliyetleri ~~xxxxxx~~ rini sol güçler, demokrasi güçleri kamuoyu önünde açığa vurdular. Kontrgerillanın daha sonraları Genel Kurmay'ın örtülü ödeneğinden beslendiği, gizli silah depoları olduğu ~~xxx~~ ortaya çıktı. 34 kişinin ölümüne malolan 1 Mayıs 1977 kırımının doğrudan kontrgerilla tarafından örgütlendiği kamuoyundan gizlenemez oldu.

(19) M.Ali Birend, agy, s.30 ve s.64

(20) Agy, s.31

bazı örgütlerin bu olaylarda başlıca etken olduğu ve hükümetin iki kanadının da gereken önlemleri alacak yerde, bu örgütlerden yararlanmak istediği kanısındayım."

Ecevit, 1978 yılında yeniden hükümeti kurunca, Evren'e de Özel Harb ~~Dairesi~~ Dairesi konusunu açtı, "bu sivil örgütü dağıtın" dedi. Evren, "kaygılanacak bir şey yok, müsterih olun" demekle yetindi. 1978 ilkbaharında kontrgerilla tartışmaları başladığında, Genel Kurmay koridorlarında hükümete ateş püskürülüyordu. (21)

13 Şubat 1978 günü Milli Güvenlik Kurulu toplantısında "Ulusal Güvenlik Kavramı" tartışma konusu edilince, Genel Kurmay fena halde irkiliyor. (22) Çünkü militarist klığın "ulusal güvenlik" kavramı, ABD'nin anti-Sovyet temele dayalı "ulusal güvenlik doktrini"nin bir kopyası.

Ecevit'in

ABD Ulusal Güvenlik Konseyi Başkanı Brzezinski, U-2 casus uçaklarının uçuşuna itirazı üzerine, "bu adam ile bir yere varılamaz" diyor. (23) ~~Brzezinski~~ Brzezinski'nin baş danışmanı ise CIA'nın eski Türkiye masası şefi Paul Henze.

7-18 Mayıs 1978. Evren ABD'ye gidip Brzezinski ile görüşüyor. Brzezinski, "ülkenizdeki gelişmeler istediğimiz yönde gitmiyor" diyor. Washington'un mesajı son derece netti. (24)

Evren, Başbakan Ecevit'e rağmen yeterince güvenmediği general-leri ayıklıyor. Orgeneral Üruğ'un ise yerinde kalmasını sağlıyor. (25)

MIT'ten ~~konuşmaları~~ silah ve eroin kaçakçılığı sonuçlarını soran Başbakan Ecevit'e, her defasında, "efendim, planladığımız bas-kınlar kaçakçılara önceden haber verilmiş" yanıtı veriliyor. Yakala-nanların ise sonradan serbest bırakıldıkları hayretle izleniyor. (26)

(21) Agy, s.90

(22) Agy, s.88

(23) Agy, s.98

(24) Agy, s.99

(25) Agy, s.117

(26) Agy, s.76

"Paul, seninkiler (senin oğlanlar) nihayet yaptı." (Your boys have done it..)

"Kim benimkiler, neden bahsediyorsun?"

"Senin generaller Türkiye'de darbe yaptılar."

"O, öyle mi? Çok memnun oldum."

Henze, gerçekten de memnun olmuştu. Sekiz aydır bekliyordu bu anı. Dışişleri Bakanı Muskie de, darbe haberini Başkan Carter'a "müdahale etmesi gerekenler etti" diye verdi. (29)

TERÖRÜN AMACI

Nasıl enflasyon ekonomik erkin tekelci sermaye yararına yeniden dağılımın bir aracı ise, terör de politik erkin egemen bir kesim yararına yeniden dağılımının bir aracıdır. Terörizm, gelişen devrimci hareketi bastırma, demokrasi güçlerini yıldırıp sindirme amacına yöneliktir.

Eski Romalılar karmaşık gibi gözüken her olayın ardındaki gerçeği bulmak için ~~şüphesiz~~ şaşmaz bir ölçüt kullanırlar, şu soruyu sorarlardı: "Kimin işine yarıyor? Kim kazançlı çıkıyor?"

Terör de kimin işine yarıyorsa, terörizmin ardındaki gücü orada aramak gerekiyor.

12 Eylül 1980'den bu yana geçen süre içinde, ülkede bütün demokratik hak ve özgürlükler ayaklar altına alındı. ~~Kıyıkıyılar~~

4 yıl içinde 178.565 kişi gözaltına alındı, 64.505 kişi tutuklandı, 41.727 kişi ~~hakk~~ hapis cezalarına mahkûm edildi. Sıkıyönetim mahkemeleri 326 kişi için idam cezası kestiler. 27 politik tutuklu idam edildi.

Devlet Güvenlik Mahkemeleri kuruldu, Olağanüstü Hal Yasası çıktı işkence odalarında, sokak ortalarında yüzlerce kişi öldürüldü.

Türkiye Barış Komitesi yöneticileri 8 yıla varan ağır hapis cezalarına çarptırıldı. 78 DİSK yöneticisi idam istemiyle ve işken-celer altında dört yıl hapiste çürütüldü. 2 bini aşkın sendikacı ve işçi temsilcisi için davalar açıldı, 20 yıla varan ağır hapis ceza-ları istendi.

Buna karşılık, 12 Eylül öncesinde genel merkezinde bomba ya-pılan terör çetesi MİSK, Genel Kurmay İkinci Başkanı'nın emriyle yeniden açıldı. MHP'li teröristler, Özal'ın partisi ~~ixixix~~ kanalıyla birçok bakanlığı, devlet kademelerinde kilit noktaları ele geçirdi-ler. ~~ixixix~~ Emniyet ge-nel müdürlüğüne, TRT'nin başına sicilli MHP'liler getirildi.

Bir milyonluk ordu ve polis gücüne ek olarak rejimin "güveni-lir" ilan ettiği sivil kişiler de halka karşı silahlandırılmaya baş-landı. Kürt halkına karşı zulüm ve terör olağanüstü boyutlara ulaştı. Kürt halkına karşı terör, iki kez sınır dışına, ~~ixixix~~ Irak Kür-distanı'na da kaydırıldı. Bu saldırı, ABD yönetiminin amaçladığı gi-bi, NATO Savunma Bakanları toplantısında, "NATO'nun eylem ve müdahale alanının genişletilmesi" çerçevesinde ele alındı.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne terörizme karşı karar ve önlem alınması için başvurdular. Hemen arkasından Sovyetler Birli-ği'nin her türlü terörü mahkûm eden önerisine karşı ABD ile birlikte Birleşmiş Milletlerde çekimser oy kullandılar.

ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması, 12 Eylül darbesinden hemen sonra onaylandı. Türk-Amerikan Ortak Savunma Grubu kurularak, ordu tümüyle Pentagon'a bağlandı. Darbeyi yapan generaller, Reagan ve Pentagon'dan "üstün hizmet" madalyası aldılar.

Uyum Belgesi kabul edildi. Ülkedeki ABD üsleri ve 9 askeri hava alanı yeni silahlar depo edilerek genişletildi. Ayrıca Muş ve Batman'da ABD saldırı birlikleri Çevik Kuvvetler için iki yeni üs kurulmaya başlandı.

1983 sonunda ABD ile imzalanan gizli bir anlaşma sonucu

İncirlik üssünden kalkan ABD uçaklarının Lübnan'ı bombalamasına izin verildi.

Türkiye'nin ABD Büyükelçisi Şükrü Elekdağ'ın ağzından Türkiye'nin "İsrail'e koruyucu kalkan görevi" gördüğü resmen ilân edildi.

YÖK yasasıyla üniversite özerkliği yokedildi. 2 bine yakın yurtsever-demokrat bilim adamı üniversitelerden uzaklaştırıldı. Buna karşılık, üniversite rektörlüklerinin, fakülte dekanlıklarının pekçoğuna MHP yanlısı faşistler atandı.

Başta 4 milyar 158 milyon dolarlık F-16 uçakları anlaşması olmak üzere, silahlanma harcamaları olağanüstü boyutlarda artırıldı. İşçilerin, emekçilerin satınalma gücü ise yarı yarıya düşürüldü. Kişi başına ulusal gelir, 1300 dolardan 1000 doların altına indi. Holdingçi burjuvazinin kârları ise görülmemiş ölçüde arttı.

Bütçede yatırımlar en düşük düzeye indirildi. Dört yılda işsizler ordusuna 1,5 milyon kişi daha eklendi. Doğru dürüst yeni bir fabrika açılmadı. Buna karşılık hemen her yerde yeni bir cezaevi ve polis karakolu kuruldu.

Mafya şefleri, kulüp başkanlığından "saygıdeğer işadamlılığı"na ve parti kuruculuğuna terfi ettiler.

IMF, Türkiye'yi örnek ülke", Reagan ve NATO şefleri de "bölgenin en istikrarlı ülkesi" ilan ettiler.

Daha önceleri sistemin bir türevi olan rüşvet, yolsuzluk, çürüme ve yozlaşma, sistemin özü durumuna geldi. Resmen kayıtlı fahişelerin sayısı son beş yıl içinde 20 kat artıp 400 bine yükseldi.

Kısacası, "terörü önleyeceğiz" yalanıyla erke elkoyan generaller, devlet terörünü, çıplak baskı ve şiddeti rejimin ana yöntemi durumuna getirdiler.

SONUÇ YERİNE

Bütün olgular, gerek 12 Eylül öncesi bireysel terör ve toplu cinayetlerin, gerekse 12 Eylül sonrası devlet terörünün, bağımlı kapitalizmin gitgide derinleşen bunalımından kaynaklandığını gösteriyor. En başta ABD emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşi, düzen değişikliği isteyen halkın istem ve çıkışlarını bastırmak için çıplak teröre başvurmadan ayakta duramıyor. Demek ki, terör, tarihsel bakımdan aşılmış olan kapitalizmin bir ürünü ve sonucudur. Öyleyse, terörü önlemenin yolu da, terörün kaynağı olan ABD emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşinin hegemonyasını söküp atmaktan, terör odaklarını, faşist örgütleri dağıtmak, orduyu faşist ve gerici ögelerden temizlemekten geçiyor.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARASTIRMALARI
TÜSTAV

Alın 15 Eylül 85

ÜSLERLE İLGİLİ BİR VURGULAMA

Ankara'dan Fatih Yüksel

1986 Ulusal Konferans belgelerimiz nedeniyle tartışmaya açılan parti belgelerimizden birisi de MK'nin 5. Plenumu'nda onaylanan "TKP'nin Barış ,Ulusal Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifi"dir.Belgenin bütünü okunduğunda,şu açıkça görülüyor: Bu belge ile TKP,işçi sınıfının dış politikaya ilişkin yaklaşımını netleştirmiştir.işçi sınıfının barış savaşımındaki somut görevlerini formüle etmiştir.işçi sınıfına,sınıf savaşımının dış koşullarının güvence altına alınmasını sağlayacak bir politik doğrultu vermiştir.Barış uğrunda savaşım ile toplumsal ilerleme savaşımı arasındaki diyalektik bağ Türkiye somutuna uygulamıştır.

Belgenin açıklanmasından bu yana geçen zaman dilimi içinde nükleer denemelerin yasaklanması,nükleer güçlerin denemeleri yasaklayan bir anlaşma imzalamaları,yeryüzünün 2000 yılına kadar nükleer ve kimyasal silahlardan arındırılması,konvansiyonlar uluslararası planda geniş kapsamlı bir güvenlik sisteminin oluşturulması,konvansiyonel silahlarda ve silahlı kuvvetlerde azaltmalara gidilmesi gibi,dünya çapında yankılanıp geniş destek gören öneriler ortaya çıktı.Ulusal Konferansımız, bu belgeye son biçimini verirken,bütün bu ve benzeri gelişmeleri dikkatle ele alıp işlemeli ve gereken eklemeleri yapmalıdır. Burada belirtilmesi gereken nokta,TKP'nin dış politika alternatifi de bütün bu gelişmelerin ve önerilerin işleneceği yerlerin net ve açık bir biçimde varolmasıdır.Nükleer-uzay çağının gerçekleri, ABD'nin saldırgan-terörist politikasının yolaştıkları,Evren-Özal diktatörlüğünün Türkiye'yi nasıl,nereye sürüklemekte olduklarına ilişkin saptamalar ve bunlara karşı olan tüm güçlerin için orta mücadele önlem ve önerileri,bizim belgemizde yer almaktadır.

Belgenin, geniş kapsamlı bir uluslararası güvenlik sisteminin oluşturulması fikrine açık biçimde hazırlanmış olması, kollektif güvenlik anlayışını işlemesi de önemli bir ~~çok~~ noktadır.

Alternatifimizin ana hedefi şudur: Türkiye, barıştan yana tercih yapabilecek, egemen bir dış politika yürütebilecek ve kendi kaderini belirleme hakkını kullanabilecek duruma gelmelidir.

Bunun önündeki en ~~önemli~~ önemli engellerden birisi, topraklarımız üzerindeki Amerikan ve NATO üsleridir. Nasıl ki dış borçlar, uluslararası finans kapital tarafından ekonomik bağımsızlığımızı önleme aracı olarak kullanılıyor ^{da} yorsa, bu üsler de ABD emperyalizmi ve NATO başları tarafından Türkiye'nin barıştan yana tercih yapmasını önleme, ülkemizi "ileri karakol" olarak kullanma araçları olarak ~~çok~~ kullanılıyorlar. Bu nedenle belgemizin "Tehlikenin kaynağı ve nedeni" bölümüne bunu bu şekilde net bir ifadeyle ortaya koyan bir ek yapılmalıdır.

Bizim belgemizde Üsler, SİA ile bağlı olarak getiriliyor. Bu anlaşma çerçevesinde ABD'nin yeni askersel üsler, çevik kuvvetler için aktarma ~~istasyonları~~ hava alanları, silah depoları kurduğu, Türkiye'deki askersel varlığını artırdığı, nükleer ve kimyasal silahlarının da buralarda depolandığı belirtiliyor. Belgemizde Üsler sorununa verilen önem, önlemler bölümünün ilk maddesinin bunlara ayrılmış olmasında ifade buluyor. Buradaki yaklaşımlar ve maddeler, olduğu gibi kalmalıdır.

Ancak, önlemlerin birinci maddesine bazı ekler de yapmak gerekiyor.

Birinci ek, "Türkiye toprakları üzerine yeni nükleer silahlar ya da kimyasal silahlar yerleştirilmesine izin verilmemelidir" biçimindeki a) şikkına yapılmalıdır. Yeni silahların yerleştirilmesine izin verilmemesi istemi, alternatif yayınlandıktan sonra gündeme gelen iki bölümlü kimyasal silahların Türkiye'ye yerleştirilmesi, kimi üslerdeki nükleer depoların modernleştirilmesi, NATO Başkomutanı Rogers'in ülkemize yeni nükleer silahların

yerleştirilmesine ilişkin baskıları artırması gibi gelişmelerle, ileri görüşlü bir istem olarak kendisini kanıtlamıştır. Ancak burada yeni silahları kabul etmemenin yanı sıra, Türkiye topraklarına daha önce yerleştirilmiş nükleer silahların da sökülüp atılması istemi eklenmelidir.

Buraya yapılması gereken bir başka ek de Türkiye'nin toprakları üzerinden herhangi bir ülkeye karşı ilk nükleer vuruş yapılmasına izin vermeyeceği olmalıdır. Bu saptama ile ülkemizin "yıldızlar savaşı"na katılmasının önlenmesine ilişkin b) şıkkı birleştirilip a) olarak en başa alınabilir.

İkincisi, "Türkiye ABD ile imzalanmış bulunan SİA ve Mutabakat Belgesi başta olmak üzere, yabancı çıkarlarını dayatacak hiçbir * yeni ikili anlaşma yapmamalıdır" istemine yapılabilecek ektir. Türkiye'nin 1947 ve 1959'da ABD ile NATO çerçevesi dışında imzalamış bulunduğu bu anlaşmalar, "tüm ikili anlaşmalar" içinde son derece önemli bir yere sahip oldukları için, SİA gibi, adları konarak sayılmalıdır.

Yine birinci maddeye , Türkiye toprakları üzerindeki Amerikan keşif uçakları için kurulmuş bulunan AWACS sisteminin kaldırılması istemi eklenmelidir. AWACS uçakları her an komşu ülkelerdeki belirli hedeflere saldırıda bulunmak ve bu * saldırıları yönetmek üzere uçuşlarda kullanılabilir. Alternatif üzerine * parti basınında çıkan yazılarda dile getirilen bu durum, * belge belgenin kendisine de yansımaktadır.

Öte yandan TKP'nin dış politika alternatifinin "Tehlikenin kaynağı ve nedeni" bölümünde yer alan önereceğim bölüm, "TKP'nin Çıkış Yolu Önerisi: Barış ve Ulusal Demokrasi Programı" başlıklı ana konferans * belge belgesinin "Sunuş" bölümüne aktarılmalıdır: " 12 Eylül'den çok önce de Amerikan dayatmalarına açık bir politika izleniyordu. Ama bu politika bile

NATO içinde kimi manevralar yapmayı deniyor, günümüzün gerçeklerine ve ulusal çıkarlara bir ölçüde olsun ayak uydurmaya çalışıyordu." Bu ifade, ana tezlerin "şunuş" bölümünde yer alan 12 Eylül öncesi dış politikayı değerlendiren "NATO üyesi olmasına rağmen, genel hatlarıyla çökyönlü ve yumuşama yanlısı bir dış politika izleme eğilimindeydi" biçimindeki ifadeyle yer değiştirirse, o zaman "şunuş"daki biçimin 12 Eylül öncesi dış politikanın onaylanması şeklinde yanlış anlaşılması ya da yorumlanması durumu ortadan kalkar.

TÜRKİYE SOSYAL
TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMALARI

ABD İLE GÜVENLİK OLMAZ

Mehmet ERGÜL

Kısa adı SEİA olan Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması ne durumdadır? Anlaşma otomatik olarak bir yıl uzamış mıdır, uzamamış mıdır? Gazetelerden, gazetelerde Dışişleri "yetkililer"ine dayandırılan satır aralarındaki değişik ve çelişik "yorum"lardan bunu anlamanın olanağı yoktur. *Hâlâ resmi bir açıklama yapılmamıştır.*

Kapalı kapılar ardında dört Amerikalı ile dört Türk yetkili bir yıldır görüşmektedirler. Kamuoyuna yeni bir anlaşmanın imzalanmadığı, Amerikalılarla pazarlığın sürdüğü, Türkiye'nin çıkarlarının korunduğu görüntüsü verilme istenmektedir. Ancak ~~ŞİTAKXXXXXXSİTAKX~~
~~XXXXXXKİMİSİNİDAXXKAKİMSYİNNXKÂİTAXRASIİBİRXAĞIKLAMAXYAXIKMAŞTIR.~~
~~XXXXXXANLAŞMA, KİKEMİZDEKİ XXKİKEMİZ ÜS VE TESİSLERİNİN STATÜSÜNÜ~~
~~DÜZENLEMEDİR.~~ Beş yıllık anlaşmanın sona erdiği 18 Eylül 1985'den bu yana Amerikan üs ve tesislerinin statüsünde hiçbir değişiklik yoktur. Bunların hepsi faaliyetini sürdürmektedir. Üstelik Muş, Batman, Akkaya ve Yüksekova'da olduğu gibi yeni üsler kurulmaktadır. İncirlik, Erhaç, Mürted, Bakıkebir ve Eskişehir üslerine "özel güvenlik kasaları" ^{denilen} ~~adıyla~~ nükleer silahlarla uçakların birlikte barınacağı yeraltı hangarları ^{yapılmaktadır.} kurulmaktadır. tehlikeyle

Kısacası, nükleer ~~patlayıcılar~~ yan yana, burun buruna ~~yığılmış~~
~~XXXXXX~~ olmamız yeterli görülmektedir. Şimdi bir de toprak-
larımızın altına nükleer mayınlar, ~~nükleer~~ dinamitler döşenmekte,
nükleer barut fişillerimizin üzerine oturmamız istenmektedir.

Ülkemiz topraklarındaki nükleer silahlar, bu silahları barındıran askeri üsler, ^{güven gücü} savunma gücümüzü ^{Tan Tektir} artırmıyor. Bunlar, tıpkı bir mıknatıs gibi, nükleer bir karşı darbe ^{tehdidi} kendine ^{teş} çekiyor. ^{bu bir tehlike}

[illegible]

Kepada : ABD & pemerintah. Bekerjasama dengan ABD dan
komunitas masyarakat. Bekerjasama dengan pemerintah
dan masyarakat.

emriyle ülkemizin başı her an belaya girebilir. ~~Vayda~~ Bilgisayardaki ~~kırxarıza,~~ ^{da} ~~teknik~~ yanlış bir alarm sonucu, teknolojik bir hatanın kurbanı olabili-
liz. Uyumturucu tutkunu Amerikalı bir subayın elinin ~~her an~~ ^{na göre} İncirlik
ya da Erhaç'teki nükleer silahın düğmesine uzanmayacağını ~~bizim~~
^{garanti veremeyen} ~~açımızdan hiçbir~~ garantisi yoktur.

Nitekim ABD Savunma Bakanlığı-Pentagon'un (27 numaralı adamı
Richard Perle açıkça ~~söylüyor~~ "Yurt dışındaki üslerimiz , ileride
savaş yürüteceğimiz alanlardır" diyor (İzvestiya, 13 Şubat 1986)
^{Daha sonra sunları söylüyor} ~~Birkaç~~ bir yerde de şöyle diyor: "Euralardaki Amerikan askerlerini
gerektiği zaman gerektiği yerlere gönderebiliriz. Üslerin bulunduğu
ülke yönetimleri her zaman onaylamasa bile, bu hakkımızı kullanaca-
ğız." (Cumhuriyet, 21 Mayıs 1986).

^{bu üslerde}
Amerikalı ölüm tüccarı açıkça ~~kızaklarda~~ benim ~~egemenliğim~~ borum
öter. O ülkenin yönetimi istese de, istemese de, bu üsleri ben diledi-
ğim zaman kullanırım" diyor. (Anadolumuzun bağrına bir bıçak gibi
Bu üsler Amerika'ya olan bağımlılığımızı artırıyor. ^{Bu üsler}
ulusal onura hakaret ~~anlamı taşıyor.~~ ^{başlı başına}

Bu da gösteriyor ki, bu üsler ulusal egemenlikle bağdaşmıyor.
Ulusal egemenlik bölünmez, başkasıyla paylaşılamaz. Başkasına devre-
dilemez. Oysa topraklarımızdaki bu üslerde T.C. devletinin tam bir
pasaport ve gümrük denetimi yoktur. Bu üslere nelerin, kimlerin, hangi
silahların girdiği ve çıktığı konusunda ^{devletin} tam bir denetimi yoktur.

Bu üsler aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğü
ilkesiyle bağdaşmıyor. ~~Topraklarımızda~~ ~~Topraklarımız~~ Başta İncirlik
~~ulusal~~ olmak üzere topraklarımızın bir bölümünde komuta ve denetim
yetkisinin başlı başına ^{başlı başına devletin} ~~ABD'nin~~ elinde olması, ülkenin toprak bütünlü-
ğü ilkesinin açıkça çiğnenmesidir. Ve düpedüz bir anayasa suçudur.
Bu üslerin topraklarımız üzerinde varlığına izin vermek, Türkiye Cum-
huriyeti'nin toprak bütünlüğünün çiğnenmesi ~~günümüzde~~
ağır bir suçtur ve bölücülüğün ta kendisidir.

Bu üsler, üslerdeki nükleer silahlar, tıpkı bir teröristin
elindeki bombaya benziyor. İkisinin de amaçları aynıdır. İkisi de

Görülüyor ki, ~~ülkemizdeki Amerikan~~ ülkemize tehdit,
ABD üslerinden
ABD'den geliyor. Düğmesi ABD'nin elindeki nükleer silahlardan
geliyor. Demek ki, ABD ile güvenlik olmaz.

[illegible]

biri kapitalist toplumun birer türevi niteliğindeki terörizmin değişik biçimleri üzerinde durmayacağız. Bugün dünyada terörizmin ardındaki ana güç; Pentagon'uyla, CIA'si, Çevik Kuvvet'i, kaatil filolarıyla, 32 ülkede 1500'ü aşkın üssü ve yarım milyon üzerinde askeriyle ABD emperyalizmidir. ~~Göreceğiz ki, Baş~~ terörist, dünya egemenliği peşinde koşan, zorbalık ve şiddeti dış politikasının temeli yapan, tepeden tırnağa silahlı ABD emperyalizmidir. ~~Yine göreceğiz ki,~~ ülkemizde de, gerek 12 Eylül 1980 öncesi terör eylemleri, gerekse 12 Eylül sonrası diktatörlük rejiminin devlet terörü, ABD emperyalizmiyle sıkı sıkıya bağlıdır. *Görelim...*

ABD'NİN TERÖR VE MÜDAHALE DOKTRİNİ ve PRATİĞİ

3 Nisan 1984 günü ABD Devlet Başkanı Reagan, "uluslararası terörizme karşı savaş" adı altında, Ulusal Güvenlik Konseyi'nin gizli bir yönergesini imzaladı. 138 sayılı bu yönerge ile ABD yönetimi, dünyanın değişik bölgelerindeki ulusal kurtuluş hareketlerine, ilerici hareketlere karşı yürütegeldiği gizli savaşları "yasallaştırma" girişiminde bulunuyor. Ancak bu gizli yönerge, bu yoldaki ilk girişim değil. ABD yönetimleri, daha önce de, CIA'in ve öteki gizli servislerin bozguncu eylemlerine "yasal" bir temel oluşturmayı denediler.

ABD'nin terör ve müdahale doktrininin, daha 1947 yılında, siyasal bilimci James Burnham'ın "Dünya İçin Savaşım" (The Struggle for the World) adlı kitabında açıkça formüle edildiğini görüyoruz. Burnham, o dönemde ABD Dışişleri Bakanlığının akıl hocalarından biriydi. Burnham'a göre, "ABD, başka ülkelerin içişlerine karışmama ilkesini toptan reddetmelidir. Bunun yerine hızlı ve enerjik müdahale ilkesi kabul edilmelidir."

Burnham'ın "teorik" görüşleri, bir yıl sonra sosyalist ülkelere karşı bozguncu eylemleri içeren pratik bir plana dönüştürüldü. "X Planı" adını taşıyan bu planda şunlar öngörüldü:

- 1) Doğu Avrupa ülkeleri topraklarında ABD'nin komutasında silahlı birlikler örgütlenmesi,
- 2) Tanınmış komünistlere karşı suikastler düzenlenmesine yardım sağlanması,
- 3) Anti-komünist eylemlerin eşgüdümü için ABD ajanlarının bu ülkelere sızdırılması.

1950 yılında, o zamanki ABD Başkanı Truman 68 sayılı gizli bir yönerge imzaladı. Buna göre, en büyük öncelik, Washington'un istediği gibi bir "dünya düzeni"nin kurulmasına verilmeliydi.

Amerikan
konzervatif
(tutucu)
düşüncesinin
"Liberation"
(kurtuluş)
akımının,
yani
"dünyanın
sosyalizminin
yok edilmesi-
niyle
kurtulabile-
ceğini"
öne süren
akımın
önderlerin-
den olan

Başkanlık yönergesine göre, amacın elde edilmesi için, Sovyetler Birliği'ne komşu, stratejik bakımdan önemli ^{halk demokrasisi} ülkelerde ayaklanmaların kışkırtılması ve desteklenmesi zorunluydu.

Başkanlık yönergeleri daha sonra yasa düzeyine yükseldi. 1951 yılında kabul edilen "Karşılıklı Güvenlik Yasası" ile terörizm, devlet politikasının yasal bir aracı ilan edildi. ABD'de bu yasa hâlâ yürürlüktedir ve uluslararası ilişkilerde devlet politikasının "yasal" bir aracı olarak terör, başka ülkelere karşı sık sık kullanılmaktadır.

İKİ AYDA BİR SİLAHLI MÜDAHALE

ABD'deki Brookings Enstitüsü'nün verilerine göre, 1 Ocak 1946'dan 31 Aralık 1975'e kadar geçen otuz yıllık süre içinde, ABD yönetimi, politik amaçlarını elde edebilmek için başka ülkelere karşı tam 215 silahlı saldırıda bulunmuştur. Yaklaşık her iki aya bir silahlı saldırı düşmektedir.

ABD'nin başka ülkelere karşı silahlı saldırılarından bazı örnekler verelim:

1. Çin: 1945-1949

110 bin kişilik bir orduyla ABD, Çin'in bellibaşlı stratejik merkezlerini işgal etti. ABD Hava Kuvvetleri ise doğrudan Çan Kay Şek birliklerini destekledi. Amaç, Kuomintang rejimini ayakta tutmak, Çin halkının kurtuluş savaşını ezmekti.

2. Yunanistan: 1946-1949

İç savaş sırasında gerici krallık güçlerine destek için ABD askeri müdahalede bulundu. Komünistlerin erke elkoymasını önleme bahanesi altında, aslında ülkedeki gerici güçlere destek için ABD askeri nakliye, ~~xxxxx~~ uçakları, iki İngiliz tümenini Yunanistan'a çıkardı.

3. Kore: 1950

Güney Kore'nin Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne saldırısına ABD askeri birlikleri doğrudan katıldı. Kore'deki Amerikan kuvvet-

lerinin komutanı Ridgway, amaçlarının olabildiğince çok sayıda Çinli ve Kore'liyi ortadan kaldırmak olduğunu ilân etti. ABD saldırısı sonunda 1 milyon 300 bin Kore'li yaşamını yitirdi. Bayar-Menderes kliğinin emriyle Kore serüvenine sürüklenen 5 bin Türk askeri de Kore dağlarında yaşamını verdi.

4. Guatemala: 1954

Bağımsız bir politika izleyen Arbenz hükümetini devirmek için ABD, Guatemala'yı işgal etti.

5. Lübnan: 1958

İncirlik ve Balıkesir üslerini kullanarak ABD ~~hava saldırı~~ ~~filoları~~ bombaladı. ~~Lübnan'a~~ ~~xxxxxx~~ Lübnan saldırısında ayrıca Altıncı Filo eliyle ~~deniz~~ ~~tugayı~~ ve Federal Almanya'da üslenen piyade birlikleri kullanıldı.

6. Küba: 1961

Cochinos (Domuzlar) Körfezi'ne Küba'lı karşı devrimcilerden oluşan bir tugay çıkarma yaptı. Bu operasyonda B-26 bombardıman ~~xxxx~~ uçaklarını ABD pilotları kullandı. İşgalden amaç, Castro hükümetini devirmek, yerine ABD yanlısı bir diktatörlük getirmektir.

7. Dominik Cumhuriyeti: 1965

Amerikan Devletleri Örgütü'nün (OAS) Tüzüğü'nü çiğneyerek ABD birlikleri Dominik Cumhuriyeti'ne çıkarma yaptı. Meşru hükümet devrilerek yerine ABD tekellerinin çıkarına uygun bir hükümet erke yerleştirildi.

8. Vietnam: 1965-1973

Hindicini halklarının ulusal kurtuluş hareketini bastırmak amacıyla, ABD yönetimi Vietnam'a saldırdı. 1973 yılında Vietnam'daki Amerikan askerlerinin sayısı 525 bine ulaştı. Yalnızca Güney Vietnam'da ABD askerleri birbuçuk milyon sivil Vietnamlıyı öldürdü. Bütün bir İkinci Dünya Savaşı'nda kullanılan bombalardan daha çoğu Vietnam toprakları üzerine atıldı.

9. Kamboçya: 1970

İki ay süresince ABD birlikleri Kamboçya halkına karşı askeri operasyonlar yürüttü.

10.Laos: 1971

Laos yurtsever güçlerinin Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ile bağlarını güçlendirmesini önlemek için, ABD Laos'a karşı aktif bir askeri operasyon yürüttü. Saygon'daki ABD birliklerinin bir bölümü Güney Laos'a aktarıldı. Ayrıca ABD hava kuvvetleri ve topçu birlikleri Laos'a saldırdı.

11. Angola: 1975

Kukla Holden Roberto çetelerine silah sağlamak için ABD, bir "hava köprüsü" kurdu. Dışişleri Bakanı Kissinger, karşı devrimci çetelere 14 milyon dolar askeri yardımda bulunulması emrini verdi. Angola halk hükümetini devirmek amacıyla, ABD askeri uzmanları ve danışmanları çeteleri eğitti.

12. İran: 1980

Rehineleri kurtarma gerekçesiyle ABD helikopterleri yine Incirlik üssü üzerinden İran'a saldırdı.

CIA'IN DEVİRDİĞİ HÜKÜMETLER VE
İŞLEDİĞİ POLİTİK CİNAYETLER

ABD'nin devlet terörizmi, yalnızca başka ülkelere karşı açık silahlı saldırılardan ibaret değildir. Gizli operasyonlarla halktan yana hükümetlerin devrilmesi, politik liderlerin öldürülmesi saymakla bitmez.

1953 yılında İran'da ulusal bir petrol politikasını savunan Musaddık hükümeti devrilip Şah başa geçirildi. CIA'in Ortadoğu Bürosu şefi Kermit Roosevelt, daha sonra ~~Musaddık'ın devrilmesinin~~ bu devirmenin yabancı bir hükümete karşı CIA'in ilk gizli operasyonu olduğunu itiraf etti. Erke yeniden yerleştirilen Şah döneminde yüzbinlerce İranlı kırma uğratıldı. Şah'ın yalnızca son iki yıllık döneminde gizli polis örgütü SAVAK'ın işkence odalarında 60 bin İranlı yurtsever can verdi, 100 bin kişi sakat bırakıldı.

Afrika ulusal kurtuluş hareketinin önderleri Lumumba, Mondlane ve Cabral'ın öldürülmeleri, 1967'de Yunanistan'da "kara albaylar" cuntasının işbaşına getirilmesi, Şili'de Halk Birliği hükümetinin devrilmesi, Başkan Allende'nin, Genel Kurmay Başkanı Schneider'in, Dışişleri Bakanı Letelier'in öldürülmeleri, Panama Cumhurbaşkanı Ramon'un, Bengladeş Devlet Başkanı Mucibur Rahman'ın, Seylan Başbakanı Solomon Bandranaike'nin katli, Panama eski Devlet Başkanı Omar Torrijos'un, Ekvador Devlet Başkanı Roldos'un sonunda hiç de "esrarengiz" olmadığı anlaşılan birer uçak kazasına kurban gitmesi, Hindistan Başbakanı İndira Gandhi'nin uçağına sabotaj, 1978'de komünistlerle işbirliğinden yana olan Hristiyan Demokrat politikacı, eski İtalyan başbakanlarından Aldo Moro'nun öldürülmesi, Castro, Sukarno, Nâsır, Kaddafi ve Makarios'a suikast girişimleri ve daha saymakla bitmeyecek bir dizi politik cinayet ve komplonun ardında CIA'in olduğu kanıtlarıyla ortaya çıkmıştır. Öldürülen, suikaste uğrayan bütün bu devlet adamları ya halktan yana ya da gerçekçi politikacılarıdır.

VA REAGAN DÖNEMİ

~~Görüldüğü~~ gibi, Terörizm stratejisi, yani "düşman" ilan edilen devlet, güç ve kişilerin şiddet araçlarıyla ezilmesi, bunlara boyun eğdirilmesi, öteden beri ABD ~~yönetimlerinin~~ ~~terörist~~ emperyalizminin amaçlarıyla uyum içindedir. Ancak geçmiş dönemlerdeki ABD yönetimlerinin terörist taktikleri, "şiddet yoluyla ezme" yöntemleri, çokça kimi seçmece, öne çıkan alanlarla sınırlı kalmıştır. Reagan döneminde ise ABD'nin devlet terörizmi politikası bütün dünyayı kapsamına alıyor.

Ekim 1983'de ABD "Çevik Kuvvetler"i, bizim Marmara adası büyüklüğündeki miniminnacık Grenada'yı işgal ettiler. 110 bin nüfuslu bu ülkede, Amerikan askeri birlikleri yaklaşık bin Grenadalıyı öldürdü. İşgalin ilk haftasında 2 bini aşkın Grenadalı zindanlara, toplama kamplarına dolduruldu.

Lübnan'da tam 18 ay, bizim limanlarımızda ikmalini yapan Altıncı Filo gemileri köyleri, kentleri bombaladı. İncirlik üssünden, ~~kalkan~~ Altıncı Filo gemilerinden kalkan bombardıman uçakları, yalnızca Beyrut ve çevresinde sivil halktan 500

Virginia eyaletlerinde kurulacak. Doğrudan ABD ordusunun emrine verilen bu dört kampın 25 bin sivil tutukluyu içine alması planlanıyor. Altı toplama kampının California ve öteki eyaletlerde yapımı sürüyor.

Ülkede 626 yeni hapisanenin yapımı başlamış durumda. Ayrıca 300 bin kapasiteli bini aşkın yeni hapisane yapımı planlanıyor. Yalnızca yeni hapisaneler yapımına ayrılan para 10 milyar doları aşıyor.

Washington'daki politikacılar insan haklarını savunma yolunda "olağanüstü çabalar" harcadıklarını yaygarayla ilân ediyorlar. Ancak olgular, insan haklarını savunma değil, tersine ayaklar altına almada olağanüstü hazırlıklar içinde olduklarını ortaya koyuyor. Beyaz Saray'ın militarist-terörist politikasına karşı ABD içinde gelişen muhalefeti boğmak için, Reagan yönetimi her yolla baskı ve terör aygıtlarını yetkinleştiriyor.

Carter yönetiminin Birleşmiş Milletler'deki ilk temsilcisi Andrew Young, 70'li yılların sonlarında ülkede binlerce politik tutuklu olduğunu belirtmişti. O zamandan bu yana ABD'de politik tutukluların sayısı daha da arttı. Reagan yönetimi, CIA ve FBI'ya tutuklama konusunda yeni, ek yetkiler tanıdı. ABD'nin Orta Amerika politikasını protesto edenler, barış yürüyüşlerine, savaş karşıtı gösterilere katılanlar, demir parmaklıkların ardına atılıyor. Bir kişiye 205 yıla varan hapis cezaları biçiliyor. John Harris, Leonard Peltier gibi yiğit savaşçılar, FBI'nın uyguladığı gerekçelerle yıllardır zindanlarda çürütülmek isteniyor.

Ülkedeki ırkçılığı, sosyal eşitsizliği protesto eden onbinlerce (zenci) Amerikalı, gaddarca baskılar altındadır. Emperyalist toplumda devlet terörü, kendi yurttaşlarını da kapsamı dışında bırakmıyor.

TERÖRÜN NESNEL TEMELİ: ABD ASKERSEL-SANAYİ KOMPLEKSİ

Dünya ölçüsündeki ABD terörünün nesnel temeli neye dayanıyor? Bunu görmek için, dünya ölçüsünde gerginliğin tırmandırılmasından, askersel çatışmalardan, yerel savaşlardan kim yarar sağlıyor, gergin-

likten kimin, kimlerin çıkarları var, ona bakmak gerekiyor.

ABD'nin dış politikasını belirleyen tekelleri bellibaşlı ~~gün~~ üç gruba ayırabiliriz:

Birincisi, askersel-senayi kompleksinin özünü oluşturan tekeller,

İkincisi, ağırlıklı olarak sivil üretimde yer alan, önemli dış yatırımları ve geniş çaplı dışalım-dışsatım bağlantıları olan uluslararası ABD tekelleri,

Üçüncüsü, askeri alandaki üretimle hemen hemen hiç ilgisi olmayan ve salt ABD iç pazarı için üretim yapan tekeller.

Biz burada terörizmin tirmandırılmasından asıl çıkarı olan birinci grup tekeller üzerinde duracağız. Ölüm ticareti, terörün bir devlet politikası olarak gemi azağa alması, asıl bu tekellere süper kârlar sağlıyor.

Örneğin son on yılda, askersel-senayi kompleksinin özünü oluşturan bellibaşlı tekellerin ~~kârları~~ kârları olağanüstü ölçülerde artmıştır. Lockheed firmasının ürettiği silahların, savaş uçaklarının fiyatı Son on yılda Northrop'un ürettiği silahların, savaş uçaklarının fiyatı 16, General Dynamics'in 17, Lockheed'in ise 38 kat ^{yükseldi.} ~~artmıştır.~~ United Technologies, Rockwell, General Dynamics, Boeing, Lockheed, Litton, MacDonnell Douglas, Northrop, Westinghouse, Grumman gibi silah tekellerinin toplam satışlarının % 90'ını Pentagon'un siparişleri oluşturuyor. *Askersel alanda siparişler alan ABD tekellerinin kârı, sivil alanda üretim yapan tekellere oranla 4.70 daha yüksektir.*

Burada bir gelişmeye daha değinmek gerekiyor. Johnson döneminden bu yana, ABD'nin ekonomik merkezi doğu kıyılarından gitgide batı ~~ve~~ ~~güneybatı~~ kıyılarına doğru kayıyor. Çelik ve otomobil gibi geleneksel endüstriler bunalmaya sürüklenirken, geleceği olan ve süper kârlar getiren dallar elektronik, havacılık-uzay aygıtları, roket yapımı, bilgisayar ve ^{genellikle} savaş endüstrisi dalları oluyor. Ve bu dallarda üretim yapan tekeller, ülkenin batı kıyılarında ve güneybatısında yer alıyor.

Görüldüğü gibi, "Kaliforniya Mafyası" denilen ekibin, Reagan çetesinin işbaşına gelmesi, hiç de bir raslantı değil, ABD kapitalizmi içinde güçlerin yeralımındaki değişmelerin sonucudur.

25 milyon nüfuslu California eyaleti, ülkenin en sık nüfuslu bölgesidir. Bu bölgede nüfus artış hızı, ülke ortalamasının iki katıdır. Eyaletin en büyük kenti Los Angeles, kısa bir süre sonra, çelik ve otomobil endüstrisinin merkezi Chicago'yu geride bırakacağı benzetilmektedir. California'nın "ölüm tekelleri", ABD askersel-sanayi kompleksi içinde ana yeri tutuyor. En büyük askersel-sanayi işletmeleri, fabrikaları, her çeşit silah üssü, füze deneme alanları, askeri araştırma merkezleri bu eyalettedir. Nükleer silahların geliştirildiği Livermor Laboratuvarı, Pentagon'un direktifiyle askersel-teknolojik, askersel-stratejik, askersel-politik teoriler, programlar üreten Rand Corporation türü askersel-teorik merkezler yine California'dadır. 600 bin California'lı doğrudan silah sanayiinde çalışıyor. Pentagon'un müşterisi irili-ufaklı 8500 şirket California'da kayıtlıdır. Trident ve MX kıtalararası balistik füzeleri, orta menzilli Pershing-2 füzeleri, B-1 bombardıman uçakları bu eyalette yapılıyor. Ayrıca kapitalist dünyanın en büyük bankası Bank of America'nın merkezi San Fransisco'dadır. Kısacası California, askersel-sanayi kompleksi için, petrol "baron"ları ve banka sahipleri için "altın yumurtlayan bir eyalet"tir. 19. yüzyıldaki altın arayıcıların tutkusu, şimdi yerini süper kârlar sağlayan silah yapımı tutkusuna bırakmıştır.

Demek ki, nükleer terörist Reagan'ın önce bu bayalet vali olması, ardından ABD Devlet Başkanlığına gelmesi, California'daki "ölüm tüccarları"nın Washington'da sorumlu mevkilere yükselmeleri, ABD ekonomisi içinde geleneksel üretim yapısının kırılması, bunun sonucu egemen güçlerin yerelindeki değişimlerle, askersel-sanayi kompleksinin öne çıkmasıyla yakından ilişkilidir. Reagan'ın politikası silahlanma yarışından ve savaş hazırlıklarından der kârlar sağlayan bu kesimlerin

İşbu Sosyal devrimler sonucu birçok ülkenin emperyalizmin sömürü zincirini kırması, dünya devrim sürecinin başta sosyalist ülkeler topluluğu olmak üzere üç koldan ^{aralıksız} gelişmesi, kapitalizmin genel bunalımını daha da derinleştirmekte, emperyalizmin sömürü alanını gitgide daraltmaktadır. İşte dünya ölçüsündeki gerilemesini durdurmak için emperyalizm, en başta ABD emperyalizmi, dış politikada "kaba güç" konumlarından hareketi, ~~Reagan yönetiminin başına geçmesiyle birlikte dış politikada~~ devlet terörünü başa almış bulunuyor. İşte bunun için kendileri terörü artırırdıkça, "Sovyet tehdidi" dedikleri kuyruklu yalana daha çok sarılıyor, ulusal kurtuluş ^{ve 1961} hareketlerini teröristlikle, ~~buşluk~~ Sovyetler Birliği'ni de terörizmi desteklemekte suçluyorlar.

→ Gıkarlaayla da sikişikya bağlıdır. Bıyıklam da ise sikişkenmeden kar, yarar sıklayan mıyıl gıslar gıktır.

terörist MHP'ye her bakımdan destek oluyorlardı. MHP'ye parasal destek veren zengin işadamı, sanayici ve tüccarın bir bölümünü MHP İddianâmesi'nin 389 ve sonraki sayfalarından izleyelim:

TÜSİAD Başkanı Ali Koçman, Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği Başkanı Mehmet Yazar, İstanbul Ticaret Odası Başkanı Nuh Kuşçulu, İzmir Sanayi Odası Başkanı Şinasi Ertan, İstanbul Sanayi Odası Başkanı İbrahim Bodur, TİSK Başkanı Halit Narin, Sabancı Holding'in başı Sakıp Sabancı, Jak Kamhi, Ali Dinçkök, Yakup Kefeli, Hasan Papila, Sabahattin Sunguroğlu, Komili Sanayi-Ticaret, Sadık Özgür, Niyazi Adıgüzel, Orhan Aker, Azmi Selvi, Necati Arslan, Üzeyir Garih, Tevfik Ercan, Feyyaz Berker, Emin Hattat, Ergin Demirören, Necmettin Özdemir, Hilmi ve Ahmet Şahin, Yaşar Çimirli, Hüsnü Öney, Ahmet Malaz, Fikret Ağaç, Kaya Turgut, Hayrettin Karaca, Necati Eligüzel, Hacı Mehmet Baldöktü, Şaban Çavuşoğlu, Zeki Ataç, Refik Baydur, Nihat Gökyiğit, Necdet Özarıtuna, Eyüp Elvan, Akseller, Ali Baysal, Kemal ve Süleyman Sözkese, Muharrem Eskiyan, Oğuz Gürsel, Cemil Özgür, Mete Has, Hilmi Perek, Fikri Erdös, Dündar Kılıç. → devam s. 20'de

20
(Burada bir parantez açalım ve 12 Eylül öncesinde terörist
MHP'ye açık destek veren TÜSİAD'ın, 12 Eylül'den sonra nerdeyse
bütün dernekler kapatılırken, Resmi Gazete'de cunta eliyle "kamu
yararına dernek" ilan edildiğini hatırlayalım. ^{MHP'den önceki adları} Yukarıda sayılan
isimlerin hemen hepsi, bugün Evren-Özal rejiminin destekçileridir.
Şinasi Ertan, MDP'nin kurucuları arasındadır. 12 Eylül öncesi
TÜSİAD Başkanı olan Feyyaz Berker, şimdi OYAK Holding'le birlikte
Amerikan Camel ve Winston sigaralarını ülkemizde pazarlamaya ha-
zırlanmaktadır. NATO'dan "güvenlik belgesi" olan Kiska Şirketi'nin
sahibi Oğuz Gürsel, generaller döneminde hızla yükünü tutmuş,
1983 yılı vergi "rekortmen"leri arasında 5. sıraya yükselmiştir.
4 milyar 150 milyon liralık Çorlu askeri hava alanının ihalesi,
Milli Savunma Bakanlığı NATO Enfrastrüktür Dairesi'nce Oğuz Gür-
sel'e verilmiştir. Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyesi Tahsin Şahin-
kaya, karısı Sema Şahinkaya aracılığıyla İbrahim Bodur'un
Çanakkale Çan Seramik Fabrikaları'nın ortağıdır. Aynı Şahinkaya'nın
Kurtkaya Barajı'nın ihalesi için Mafya "baba"larından Dünder
Kılıç'tan 1 milyar lira rüşvet aldığı, mahfellerde, kıslalarda,
subay, assubay ve erler arasında yaygın konuşuluyor. (11)

(11) Bizim Radyo'da 19 Kasım 1983 günü yayınlanan bir
dinleyici mektubundan

30
↓
5.29'ya
Derneklerin
bisi Ertan'ın
cehinde Sınmaz
Holding'in
Barca enfazre
ipde tesdiklerin
kime
senetleri
dolu.

kaydı yer alıyordu. Henze, dörtbuçuk yıl sonra Tercüman gazetesine verdiği özel demecinde, İpekçi ile görüştüğüni itiraf ederken

Faşist "Kara Enternasyonal" üyesi Milliyetçi Hareket Partisi ile Milliyetçi Hareket Partisi'nin faşist "Kara Enternasyonal" ile, CIA ile ilişkilerini düzenleyen Paul Henze'dir. Ağca'nın Kartal-Maltepe Askeri Cezaevi'nden kaçırılması da doğrudan CIA ve MİT'in işbirliğiyle gerçekleşmiştir. Paul Henze'ye bağlı olarak çalışan CIA'nın terör ve komplo uzmanlarından William Miller, 7 Kasım 1979 günü Washington'dan özel bir uçakla İstanbul'a gelmiş, birkaç gün boyunca ABD'nin İstanbul Başkonsolosluğunda görevli CIA subayı Patrick Murphy ile görüşmüştür. Miller'in başkanlığında, Murphy'nin katılımıyla yapılan gizli toplantılarda MİT'in İstanbul şubesi yetkilileri de yer almıştır. O dönemde MİT'in İstanbul şubesi doğrudan CIA subayı Patrick Murphy'ye bağlı bulunuyordu ve Türkeş'in bozkurtlarıyla MİT ajanları arasındaki eylemlerin eşgüdümü işini Murphy yürütüyordu. CIA ve MİT'in işbirliği sonucu 23 Kasım 1979 günü Ağca, askeri cezaevinden kaçırıldı.

Bu günlerde Ertan'ın ve öteki 12 Eylül'ün
generalleri 24 Ocak uygulamalarından Menemen'e kadar
ciğer sirketleriyle de ilgili ilişkileri olduğu ortaya
çıktı.

Şahinkaya'nın ayrıca Miami'de bir villasının ~~bulunduğunu~~ bulunduğunu,
4 milyar 158 milyon dolar tutan F-16 savaş uçakları pazarlığından
aldığı komisyonlar sonucu, dünyanın en zengin on generali arasında
7. sıraya yükseldiğini yabancı basın yazdı. (12)

1978 yılında MHP şefi Alparslan Türkeş'in İstanbul Hilton
Otelinde verdiği gösterişli iftar yemeğinde bir yanında Dündar
Kılıç, öbür yanında Of'lu İsmail oturuyor ve terör durmadan tır-
manlıyordu. (13) Şimdi Dündar Kılıç, MİT'e uzun yıllar hizmette
bulunduğunu da itiraf ediyor. (14) Ve batakhaneler dünyasının haraç
kesicisi, kısa süre içinde "saygıdeğer bir işadamı" oluyor, bir
dizi şirketin sahibi durumuna geliyor. "Mafya babası" Dündar Kılıç,
bugün İnmar İnşaat Pazarlama, Cem Boya, Ajans Artı, Arı Metal,
Kılıç Madencilik, Cem Reklamcılık şirketlerinin sahibidir. Ayrıca,
askeri ihale işlerine giren TEK ARD Holding'in başı, 30 milyar li-
raya malolacak Tuzla Deniz Harbokulu inşaatını, Taşucu Nükleer
Santrali'nin altyapı ihalelerini alan, Güneş gazetesi sahibi
M.Ali Yılmaz'ın iş ortağıdır. ~~Birçok~~ Yılların silah ve eroin
kaçakçısı Dündar Kılıç, bir yandan Alparslan Türkeş'in vurucu gücü,
bir yandan MİT hesabına çalışıyor, bir yandan askeri ihalelerden
milyarlar vuran holding başlarının ortağı, bir yandan da cuntacı
generallerle milyarlık rüşvet ilişkileri içinde...

(12) Time dergisi, 14 Kasım 1983. Derginin yalnızca bu sayı-
sının Türkiye'ye sokulmasının ~~yasaklanması~~ sıkıyönetim eliyle ya-
saklanması oldukça ilginç değil mi? (Bak: Hürriyet, 9 Aralık 1983)
rarı hakkında bak: Hürriyet, 9 Aralık 1983

(13) Demokrat İzmir, 9 Eylül 1978

(14) Günaydın, 27 Kasım 1984

Bu şekilde yapılmakla
perspektiflerin askaral derinme
ve sonuçları

CIA-MIT-MHP-Kontrgerilla kaynaklı terör, kimlerin işine yaradı

ve yapıyor, apaçık görülmüyor mu?

SÖNÜŞ YERİNE

Bütün olgular, gerek 12 Eylül öncesi bireysel terör ve toplu cinayetlerin, gerekse 12 Eylül sonrası devlet terörünün, bağımlı kapitalizmin gitgide derinleşen bunalımından kaynaklandığını gösteriyor. En başta ABD emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşi, düzen değişikliği isteyen halkın istem ve çıkışlarını bastırmak için çıplak teröre başvurmadan ayakta duramıyor. Demek ki, terör, tarihsel bakımdan aşılmış olan kapitalizmin bir ürünü ve sonucudur. Öyleyse, Terörü önlemenin yolu da, terörün kaynağı olan ABD emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşinin hegemonyasını söküp atmaktan, terör odaklarını, faşist örgütleri dağıtmak, orduyu ^{tem} faşist ve gerici öğelerden temizlemekten ^{ve devlet} geçiyor. ^{keşken tırnağa demolsükleştirme için}

TÜRKİYE SOSYAL TARİH

← CIA görevlisi
1978 yılında, ABD'nin Ankara Büyükelçiliğindeki Başmüsteşar Robert Alexandr Peck'in gittiği her yerde, bir süre sonra MHP'nin toplu kırımları başladı. Çorum'da, Amasya'da ve Kahramanmaraş'ta olduğu gibi. Peck, özellikle Sünni ve Alevi yurttaşların sayısının birbirine yakın olduğu illeri seçti. MHP Genel Sekreteri emekli general Necati Gültekin'in çağrılısı olarak bu partinin merkezinde seminerler verdi. Ecevit hükümeti, toplu kırımlardan sonra Peck'i "istenmeyen adam" (persona non grata) ilân etti ve ancak bundan sonra ABD görevlisi ülkeyi terketti.

14 / MHP şefi Alparslan Türkeş'in daha İkinci Dünya Savaşı sırasında Gestapo'nun Türkiye'deki önde gelen ajanlarından biri olduğu ~~kiki~~ belgeleriyle sabittir. (17) İkinci Dünya Savaşı'nı izleyen yıllarda Türkeş, ABD'de askeri ataşe ~~gü~~ olarak bulunmuş ve bu yıllarda pekçok eski nazi ajanı gibi CIA ile bağlanmıştır.

Burada CIA içindeki faşist kliğin önde gelen isimlerinden Paul Henze ile eski bir Gestapo görevlisi olan Ruzi Nazer'e değinmeden geçmeyelim. Gerek Henze, gerekse Nazer daha 1950'lerde CIA hesabına Münih'teki kışkırtıcı ABD radyolarında birlikte ~~çalışıyor~~ çalışıyor, eski nazi artıkları ve savaş suçlularına seçip CIA'ye alıyorlar, sosyalist ülkelere casus ve terörist gönderme işini birlikte yürütüyorlardı.

(17) Savaşın sonra ele geçirilen
16 Ekim 1978x 1944 tarihli gizli Gestapo belgesini 1978 yılında Politika gazetesi yayınladı. Belgede adı geçen öteki Gestapo ajanı Sadi Koças, 12 Mart 1971'deki "Balyoz hükümeti"nde MİT'ten sorumlu Başbakan Yardımcılığı görevine getirildi. 12 Eylül 1980'den sonra Milli Güvenlik Konseyi'ne danışman olarak atandı.

18' den devam Devam edelim, Haziran 1978'de İstanbul'da Baltalimanı Hasta-
nesi yanındaki Oba Lokantası'nda bir toplantı yapıyor. Toplan-
tayı MHP'li aşadamı Sabahattin Sunguroğlu düzenliyor. Katılanlar:
Alparslan Türkeş, Gün Sazak, Ağâh Oktay Güner, o zamanki TUSİAD
Başkanı Feyyaz Berker, Jak Kamhi, Asım Kocabıyık, İstanbul Sanayi
Odası'nın o zamanki başkan yardımcısı Şaban Çavuşoğlu. Holding ve
MHP başlarının tartıştıkları konu, hükümetin yıkılması. (16)

Bir yandan IMF, Dünya Bankası başları sıkıştırıyor, şimdi
Özal'a tam destek veren Citibank sözcüleri, "Ecevit hükümetinden
kuşkularımız var, gelişme hızınızı kesmek zorundasınız" diyorlar,
şimdi Merkez Bankası'nın yılda 6 milyon dolara danışmanlığını ya-
pan finans grubu Lehman Brothers'in sözcüsü "küçük şeyler ABD'de
olumsuz etki yapıyor. Örneğin ATAS rafinerisini devletleştirmeniz"
diye sızlanıyor. Bir yandan da 5,241 kişinin ölümüne, 14,152 ki-
şinin yaralanıp sakat kalmasına yol açan CIA-MİT-MHP kaynaklı te-
rör durmadan tırmanıyor. ^{durmadan} Tırmandırılan terörle hem sol güçler ve
demokrasi güçleri sindirilip geriletilmek isteniyor. Hem bireysel
terörle, 1 Mayıs ve Kahramanmaraş toplu kırımlarıyla gerginlik,
çatışma ve istikrarsızlık ^{durmadan} ^{isteniyor ki,} böyle bir
noktaya gelinsin ve "kurtarıcı generaller" başa geçip ABD ve eli-
^{işbirliği} ^{garisi} usulü istikrarı sağlasın. ^{manipülasyon}

Eligüzel, Hacı Mehmet Baladöktü, Şaban Çavuşoğlu, Zeki Aytaç, Refik Ali Baysal, Kemal ve Süleyman Sözkese, Muharrem Eskiyan, Oğuz ~~xxxx~~ Gürsel., Cemil Özgür, Mete Has, Hilmi Perek, Fikri Erdös, Dündar Kılıç.

CIA-MIT-MHP-Kontragerilla kaynaklı terör, bu gerekçe yapılarak gerçekleştirilen askersel devirme ve sonuçları, kimlerin işine yaradı ve yarıyor, apaçık görülmüyor mu?

SONUÇ YERİNE

Bütün olgular, gerek 12 Eylül öncesi bireysel terör ve toplu cinayetlerin, gerekse 12 Eylül sonrası devlet terörünün, bağımlı kapitalizmin gitgide derinleşen bunalımdan kaynaklandığını gösteriyor. En başta ABD emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşi, düzen değişikliği isteyen halkın istem ve çıkışlarını bastırmak için çıplak teröre başvurmadan ayakta duramıyor. Demek ki, terör, tarihsel bakımdan aşılmış olan kapitalizmin bir ürünü ve sonucudur. Terörü önlemenin yolu da, terörün kaynağı olan ABD emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşinin hegemonyasını söküp atmaktan, terör odaklarını, faşist örgütleri dağıtmaktan orduyu ve devleti ~~tırnağa tırnağa temizlemekten~~ faşist ve gerici öğelerden temizlemekten tepeden tırnağa demokrasileştirmekten geçiyor.

Haziran 1978'de İstanbul'da Baltalıman Hastanesi yanındaki Oba Lokantası'nda bir toplantı yapılıyor. Toplantıyı MHP'li işadamı Sabahattin Sunguroğlu düzenliyor. Katılanlar: Alparslan Türkeş, Gün Sazak, Agah Oktay Güner, o zamanki TUSİAD Başkanı Feyyaz Berker, Jak Kamhi, Asım Kocabıyık, İstanbul Sanayi Odası'nın o zamanki başkan yardımcısı Şaban Çavuşoğlu. Holdung ve MHP başlarının tartışmaları konu, hükümetin yıkılması. (16)

Bir yandan İMF, Dünya Bankası başları sıkıştırıyor, şimdi Özal'a tam destek veren Citibank sözcüleri, "Ecevit hükümetinden

en fazla işbirlikçi hareketini

etkiler-
hemen
dünmü
gelmeli
onlanm

önelikti: Ülkede ABD'nin ve işbirlikçi oligarşinin çıkarlarına uygun bir hükümeti işbaşına getirmek, ABD emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşinin çıkarlarına en uygun rejimi kurmak, ulusal demokratik güçleri susturmak, [ABD ve işbirlikçi oligarşi usulü bir "istikrar"ın sağlanması, yani emperyalizmin ve ~~xxx~~ en azgın sermaye kesimlerinin çıkarlarına en elverişli bir ortamın yaratılması.]

12 Mart 1971 darbesi, 1971 ve 1973'de yapılan anayasa değişiklikleri, halk hareketinin yükselmesini önleyemedi. TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın belirttiği gibi, "Türkiye işçi sınıfı, geçen dönem içinde toplumda sayısal gücünün çok üstünde bir rol oynama yeteneğinde olduğunu gösterdi. 60'lı ve 70'li yıllarda işçi sınıfının sendikal savaşımı toplumsal yaşamı derinden etkiledi. Sanayi proleteryası çok önemli politik savaşım deneyimi kazandı. Marksist-Leninist ideoloji ile işçi hareketinin birleşmesi süreci önemli adımlar attı. İşçi hareketi, öteki demokratik güçler üzerinde, CHP'nin kimi kesimleri üzerinde, devrimci demokrat Kemalist çevreler üzerinde, Kürt ulusal hareketi üzerinde ve sol ~~xxx~~ radikal hareketler üzerinde olumlu etkilerde bulundu." (9)

Yığinsal 1 Mayıs gösterileri, işçi sınıfı ve ilerici gençlik, kadın hareketi, kooperatifçi köylülüğün çıkışları halk arasında düzen değişikliği isteminin güç kazandığını gösteriyordu. TKP MK'nin 1981 Plenumunda belirtildiği gibi, "egemen güçler, yığınların eylemlerinde, gelecekteki erklerini tehlikeye koyacak derin devrimci potansiyeli gördüler." Bölgedeki değişmeler, 1978 Afganistan devrimi ve 1979 başında İran'da Şah rejiminin yıkılması, emperyalizmin Türkiye üzerinde çok yönlü baskılarının artmasına, MHP terörünün beslenip tırmandırılmasına yol açtı.

Bu arada, Ecevit hükümetinin Sovyetlerle imzaladığı "siyasi belge", U-2 casus uçaklarının Türkiye topraklarından uçuşuna izin verilmemesi, sosyalist ülkeler ve gelişmekte olan ülkelerle ilişkilerin gelişmesi doğrultusunda atılan adımlar bu çevrelerin telaşını daha da artırdı. IMF dayatmaları arttı, IMF'nin ülke ekonomisi üzerindeki kısıtıcı iyice daraldı. 10-14 Ekim 1978 günleri arasında ABD'yi ziyaret eden TÜSİAD heyetine IMF temsilcisi Mr.Sturc şöyle diyordu: "Hiçbir şey karşılıksız verilmez. Hediyein bile bir karşılığı vardır. Sorunları çözmek için güçlü ve istikrarlı bir yönetime ihtiyacınız vardır." (10)

Ardından tüpgaz ve yağ kuyrukları artmaya, TÜSİAD'ın hükümet karşıtı paralı ilanları çarşaf çarşaf tekelci basında yayınlanmaya başladı. Aynı TÜSİAD başları, sermayenin en azgın kesimleri

(9) Haydar Kutlu, "Yığınların Çıkarlarının Sözcüsü", Yeni Çağ, Mart 1984, s.40

(10) M.Ali Birand, 12 Eylül, Saat: 04.00, Karacan Yayınları, 1984, s.100

← Öte yandan MİT ayrıntılı raporlarını daima Genel Kurmay'a yolluyor. Sıkıyönetimden sonra MİT'in yerel adamları da (yani MHP'li-ler de) Genel Kurmay'ın kontrolü altında. (26) 14

~~Ecevit döneminde hiçbir sıkıyönetim komutanı yetkisine dokun-
durmuyor. Yani Ecevit'in önerileri hiç dinlenmiyor. Sıkıyönetim Eşgü-
düm Kurulu ise doğru dürüst çalıştırılmıyor. (28)~~

bazı örgütlerin bu olaylarda başlıca etken olduğu ve hükümetin iki kanadının da gereken önlemleri alacak yerde, bu örgütlerden yararlanmak istediği kanısındayım."

Ecevit, 1978 yılında yeniden hükümeti kurunca, Evren'e de Özel Harb ~~Dairesi~~ Dairesi konusunu açtı, "bu sivil örgütü dağıtın" dedi. Evren, "kaygılanacak bir şey yok, müsterih olun" demekle yetindi.

1978 ilkbaharında kontrgerilla tartışmaları başladığında, Genel Kurmay koridorlarında hükümete ateş püskürülüyordu. (20)

13 Şubat 1978 günü Milli Güvenlik Kurulu toplantısında "Ulusal Güvenlik Kavramı" tartışma konusu edilince, Genel Kurmay fena halde irkiliyor. (21) Çünkü militarist klğin "ulusal güvenlik" kavramı, ABD'nin anti-Sovyet temele dayalı "ulusal güvenlik doktrini"nin bir kopyası.

Ecevit'in

ABD Ulusal Güvenlik Konseyi Başkanı Brzezinski, U-2 casus uçaklarının uçuşuna itirazı üzerine, "bu adam ile bir yere varılamaz" diyor. (22) Brzezinski'nin baş danışmanı ise CIA'nin eski Türkiye masası şefi Paul Henze.

7-18 Mayıs 1978. Evren ABD'ye gidip Brzezinski ile görüşüyor. Brzezinski, "ülkenizdeki gelişmeler istediğimiz yönde gitmiyor" diyor. Washington'un mesajı son derece netti. (23)

Evren, ^{1979 ve 1980 Ağustos'larında} ~~Başbakan Ecevit'e~~ rağmen yeterince güvenmediği general-
leri ^{Gör. Gör.} ayıklıyor. Orgeneral Üruğ'un ise yerinde kalmasını sağlıyor. (24)
^{Hızır Saltık sürük. Kallıyor.}

MIT'ten ~~karşılıklı~~ silah ve eroin kaçakçılığı sonuçlarını soran Başbakan Ecevit'e, her defasında, "efendim, planladığımız bas-
kınlar kaçakçılara önceden haber verilmiş" yanıtı veriliyor. Yakala-
nanların ise sonradan serbest bırakıldıkları hayretle izleniyor. (25)

Başbakan Demirel'e sıkıyönetimin terör ve kaçakçılık sebepleriyle ilgili bilgi vermediği ¹³
^{isleniyor,}

(20) Agy, s.90

(21) Agy, s.88

(22) Agy, s.98

(23) Agy, s.99

(24) Agy, s.117

(25) Agy, s.76

"Terörü önleyeceğiz" savıyla 12 Eylül 1980'de erke el koyan generaller, 12 Eylül öncesinde kasıtlı olarak teröre göz yumdular. Elllerinde sıkıyönetimle her türlü yetki olduğu halde, kendi erklerini ^{bu yetkileri kullanmadılar, kötüye kullandılar, hatta} hazırlamak için ~~terörizmi bile bile~~ kışkırttılar.

Örnekleriyle görelim:

1978 sonbaharı... Genel Kurmay Başkanı olduktan kısa bir süre sonra Evren, üç kişilik özel bir ekip kurdurdu. Genel Kurmay İkinci Başkanı'nın emrindeki bu gruptan bir karargâh etüdü isteniyordu:

"Bu aşamada Silahlı Kuvvetler'in müdahalesine gerek var mıdır? Varsa, böyle bir müdahalenin temeli ne olabilir?" Bu ekip, daha sonra genişletildi ve çalışmasını 12 Eylül darbesine kadar sürdürdü. (18)

Demek ki, başta Evren olmak üzere militarist kliğin niyeti çok önceden belli. Terörizmi önlemek değil, terörü kışkırtarak, teröre seyirci kalarak, silah ve ordu gücüne dayanarak erki doğrudan ele geçirmektir.

1979 yılı şubat ayı. Evren, Başbakan Ecevit'in bilgisi dışında CHP Genel Sekreter Yardımcısı Orhan Eyüboğlu'na Cumhurbaşkanlığına adaylığını koymasını öneriyor. Eyüboğlu o sıra kabul etmeyince Evren şu soruyu soruyor: "İleride bir devlet görevi almayı düşünür müsünüz?" (19) Evren ve militarist generallerin amacının terörü önlemek değil, kendi erklerini kurma niyet ve hazırlıkları içinde olduğu bu satırlarla bir kez daha tescil ediliyor. Terör her gün durmadan canlar alıyor, Genel Kurmay Başkanı Evren ise kayıtsız görünümde, darbeden birbuçuk yıl öncesinden ilerideki sınırsız erki için görev dağıtımını yapıyor. Müdahale planını yıllar öncesinden hazırlayan militarist ~~xxxxxx~~ klik bekliyor, te ki tırmandırılan terör karşısında toplumun bütün güçleri çâresiz durumda bırakılıp kendi müdahaleleri için her şey tam olgunlaşınca kadar.

Başka bir örnek: Özel Harb Dairesi denilen kontrgerilla adlı gizli terör örgütü doğrudan Genel Kurmay ve MİT'e bağlıdır. Bu terör örgütü, daha 1959 yılında ABD ile bağlanan ikili anlaşmayla kurulmuştur. Uzun yıllar ABD Askeri Yardım Heyeti JUSSMAT'ın binasında yuvalanmıştır. Finansmanını ABD yönetimi sağlamıştır. Bu terör örgütünün MİT'le birlikte gizli işkence evleri, köşkleri, 12 Mart dönemiyle açığa çıktı. Böyle bir örgütün varlığı, terörist faaliyetle- ~~xxxxxx~~ rini sol güçler, demokrasi güçleri kamuoyu önünde açığa vurdular. Kontrgerillanın daha sonraları Genel Kurmay'ın örtülü ödeneğinden beslendiği, gizli silah depoları olduğu ~~xxx~~ ortaya çıktı. 34 kişinin ölümüne malolan 1 Mayıs 1977 kırımının doğrudan kontrgerilla tarafından örgütlendiği kamuoyundan gizlenemez oldu.

(18) M.Ali Birand, agy, s.30 ve s.64

(19) Agy, s.31

ABD Ordu Yönetmeliği'nde ayrıca şöyle deniyor:

"ABD'nin özel amaçlarını elde etmesinde en önemli hedef, ev sahibi ülke ordusundaki subaylardır. Aşağıdaki kategorilerde bulunanlar, uzun dönemli elde etmeler için azami dikkati gerektirirler:

- a) ABD ile uzun dönemli kültür ve ekonomik ilişkiler içinde bulunan ailelerden gelme subaylar,
- b) ABD askeri eğitim programlarından yararlananlar ve özellikle ABD'de eğitim görmüş bulunanlar,
- c) Ev sahibi ülkenin istihbarat örgütüne atanma durumunda bulunan subaylar."

Yönetmeliği okunayı sürdürüelim:

"ABD ordusunun ev sahibi ülke ordusundan çıkarları yalnızca mesleki işbirliğinden ibaret değildir. Çok daha geniş olarak siyaset ihraç ederler. ABD ordusunun istihbarat operasyonları, ev sahibi ülke ordusunda ABD yakınlığıyla tanınan subayların terfi etmelerine çalışma hedefine de yöneliktir." (8)

NEDEN TERÖR?

Ülkemizde gerek 12 Eylül öncesi tırmandırılan bireysel terör, ayrılmaz ve toplu cinayetler, gerekse 12 Eylül sonrası devlet terörü, şu ana amaca varmaya

siz kalırsa, o hükümet de yardım ~~talimatında~~ talebinde bulunursa veya Amerikan Komutanlığı o hükümetin etkili bir şekilde karışıklığı önleyecek durumda olmadığına kanaat getirirse, Amerikan kuvvetleri kendi güvenliğini korumak için o ülkenin bazı bölgeleriyle önemli tesislerini işgal ~~xx~~ eder." (6)

Görüleceği gibi, ille de işbirlikçi hükümetin çağırmasına gerek yok, işgal için ABD Komutanlığı'nın "kanaat getirmesi" yetiyor. Bu en rizikolu yola başvurmadan önce, ~~öğün~~ verse, yor. Elbette bu yol, ancak başvurulacak sonuncu yoldur. Kestaneyi kendi hesaplarına ateşten çekecek generaller ~~varsa~~ ne güne duruyor? Yapık 12 Eylül 1980 darbesinde olduğu gibi.

Buraya geçmeden önce, bir de ABD Ordu Yönetmeliği'nde yer alan "FM 30-31 Kararlılık Operasyonları" başlıklı bölüme göz atalım: Bu yönetmelikte, ABD'nin ev sahibi ülkelerde, bu arada Türkiye'de yürürlüğe koyduğu ve koyacağı eylemler yer alıyor. Buna göre, ABD, ev sahibi ülkede yalnızca kendi gizli örgütü eliyle terör eylemleri tezgâhlamakla kalmıyor. Ayrıca ülkede "şiddete dayanmayan bir başkalı dırı varsa", yani ABD çıkarlarına aykırı bir hareket geliyorsa ve bu durumda hükümet "yumuşak" davranıyorsa, "ABD Ordu İstihbarat kaynakları, ev sahibi ülke hükümetini hemen harekete geçme gereğine özel operasyonlar yoluyla ikna etmelidir" deniyor.

ABD Ordu Yönetmeliği'nin Amerikan gizli örgütlerine ev sahibi

(6) Milli Birlik Grubu üyesi Suphi Gürsoytrak'ın Türkiye'deki ABD ve NATO üsleriyle ilgili olarak Cumhuriyet Senatosu'na verdiği 31 sayfaalık araştırma önergesinden, Cumhuriyet, 14 Aralık 1979

1

~~terörizmle suçlamaya yeltenen yine Amerikan emperyalizmidir.~~

Türkiye politikasının gerçek amzelerim,

Amerikan emperyalizminin hegemonyacı, dayatmacı, terörist

niteliğini bir zamanlar ABD Başkan Yardımcısı olan Nelson Rocke-

feller'in şu satırları ^{çok} açıkça ^{yupur:} ortaya koymuyor mu?

"Bizimle dost olan ve bize uzun süreli askeri pakt-
larla bağlanmış olan Türkiye gibi anti-komünist hü-
kümetlerin iktidarda bulunduğu ülkelere yapılacak
askeri yardımlar ve açılacak krediler öncelikle as-
keri nitelikte olmalıdır. Ortaya yakalanmış balığın
yeme ihtiyacı yoktur. Genişletilmiş ekonomik yardım,
örneğin Türkiye'de bazı durumlarda düşünülenin tersi
sonuçlar da verebilir. Yani bağımsızlık eğilimini
artırıp, mevcut askeri planları zayıflatabilir. Tür-
kiye gibi ülkelere doğrudan doğruya ekonomik yardım
da yapılabilir, ama bu ancak bize karşı muhalifleri
zararsız bırakacak biçim ve miktarda olmalıdır. Özel
sermaye yatırımları, zamanla bütün gayrimeşru muhale-
feti ve politikamıza karşı direnişi ortadan kaldıra-
bilmeli yada nötralize edebilmelidir. Aynı zamanda
ABD ile işbirliğine hazır, yerli işadamlarının ilgili
ülkenin ekonomisinde kilit noktalarını ele geçirme-
lerini, buna dayanarak politik etkilerinin artması
sağlanmalıdır." (4)

[Komşularımıza karşı saldırı amacı taşıyan "mevcut askeri
planlar", "bağımsızlık eğilimi"nin yok edilmesi, ABD politikasına
karşı "direnişin ortadan kaldırılması", bütün bunlar Amerikan em-
peryalizminin ülkemize yönelik dayatmacı ve terörist politikasının
açık örnekleri değil midir? Yukarıdaki satırlar, en yetkili bir
Amerikan politikacısının ağzından ABD'nin askeri ve ekonomik çözüm-
ona "yardım"larının içyüzünü, ^{bu "yardım"ların} ~~ne~~ hangi amaca hizmet ettiğini
açıkça göstermiyor mu?]

ra hükümetinin ABD'den 300 bin mavzer ~~mmm~~ ve 6 milyon mavzer fişegi satın alma isteği reddedilmiştir. ABD Dışişleri Bakanlığı Yakın-doğu İşleri Dairesi'nin 1 Haziran 1921 tarihli yazısında Türkiye'nin silah isteğinin reddedilmesine gösterilen gerekçe şudur:

"Yeni Türk hükümeti deyiminden Ankara'daki milliyetçi hükümeti anlamak gerekiyorsa, o zaman görüşüme göre, bu silahların Türkiye'ye değil, Bolşevik Rusya'ya gideceğini düşünebiliriz." (3)

Buna karşılık ulusal kurtuluş savaşımızı maddi-mânevi her bakımdan destekleyen ilk ülke, kara gün dostumuz komşu Sovyetler olmuştur. Daha Ekim Devrimi'nin ilk gününde "çarlığın emperyalist ülkelerle bağlamış olduğu gizli anlaşmaları tanımıyoruz" diyen, sayısız yazılarında "İstanbul Türklerindir" diyen Lenin olmuştur. Sovyet Türkiye'ye, hükümeti, yalnızca 1920 yılında, ilk ağızda, Türkiye'ye 200 kilo altın-para, üç kolordu donatmak için 120 top bataryası, 150 bin top mermisi, 327 makineli tüfek, 60 bin tüfek, 65 milyon mermi-fişek, 20 bin gaz maskesi, iki avcı destroyeri vermiştir. Gaz, petrol, benzin, sağlık araç ve gereçleri, ilaç yardımının yanısıra. (4)

Unutulmasın, bugün de Minnacık Grenada adasını işgal edip, ~~xxx~~ devlet terörünün en kaba örneklerini veren, buna karşılık halkların ulusal kurtuluş savaşlarını her bakımdan destekleyen Sovyetleri

(3) "ABD Dışişleri Belgeleriyle ~~Türk~~ Türk-ABD Silah Ticaretinin İlk Yüzyılı", Doç.Dr.Oral Sander-Dr.Kurthan Fişek, Çağdaş Yayınlar, s.96

(4) "Güneşli Dünya", S.Üstünel, s.79 Ayrıca bak: Ali Fuat Cebesoy, "Moskova Hatıraları", 1955, s.78-79

Lübnanlıyı öldürdü. 1982'de Reagan yönetiminin koruyucu kanatları altında, onun "stratejik bağlaştığı" İsrail Siyonistleri Lübnan'ı işgal etti. Sabra ve Şatila kamplarında çoğu kadın ve çocuk binlerce Filistinli toplu kırimdan geçirildi.

ABD danışmanlarının hazırladığı "Lotus-83" planı gereğince, 10 bin kişilik ırkçı Güney Afrika birlikleri, Angola topraklarını işgal etti. İşgal sırasında kimyasal silahlar, sinirleri felce uğratan silahlar kullanıldı. Sivil yerleşim bölgeleri, konutlar, hastaneler, okullar yerle bir edildi.

[Grenada'yı işgal, Lübnan'da siyonistlerle birlikte işlediği cinayetler, ^{Bu ülkelerin işgal edilmesi} Nikaragua limanlarının ~~mayınlanması~~ ^{Altıncı Filo} gemilerinin Sidre Körfezi'ne girip Libya'ya karşı silahlı çatışma kışkırtmaları, 50 bine yakın insanın kaatili Salvador rejimine, ^{G. Afrika ırksalına} verilen destek, tepeden tırnağa silahlanma, nükleer silahların sınırlandırılması anlaşmalarına yanaşmama, nükleer ilk vuruş tezinin benimsenmesi, Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Batı Avrupa topraklarına ^{uluslararası silahlandırılması girişimleri} yerleştirilmesi, bütün bunlar, Reagan yönetiminin terörizminin evrensel boyutlardaki örnekleridir. Nitekim 28-30 Eylül 1984 günleri arasında toplanan ve aralarında Profesör Mümtaz Soysal'ın da bulunduğu Brüksel mahkemesi jürisi, tam 21 noktada Reagan yönetiminin dış politikasının uluslararası hukukun gerekleriyle bağdaşmadığını saptamış ve ^{bu} politikayı dünya kamuoyu önünde mahkûm etmiştir. (1)

ÜLKE İÇİNDE DE TERÖR

Reagan yönetiminin devlet terörizmi, yalnız ülke dışıyla da sınırlı değildir. Yine Reagan'ın geçenlerde imzaladığı "Rex-84" adlı gizli yönergede, ^{ABD} ~~bu~~ içinde ^{militarist-terörist politikanın karşıtı, için} on tane toplama kampının kurulması öngörülmüyor. ~~Bunlardan dördü Arkansas, New York, Pennsylvania ve~~

(1) International Herald Tribune, 12 Ekim 1984

"Paul, seninkiler (senin oğlanlar) nihayet yaptı." (Your boys have done it..)

"Kim beninkiler, neden bahsediyorsun?"

"Senin generaller Türkiye'de darbe yaptılar."

"O, öyle mi? Çok memnun oldum."

Henze, gerçekten de memnun olmuştu. Sekiz aydır bekliyordu bu ânı. Dışişleri Bakanı Muskie de, darbe haberini Başkan Carter'a "müdahale etmesi gerekenler etti" diye verdi. (28)

TERÖRÜN AMACI

Nasıl enflasyon ekonomik erkin tekelci sermaye yararına yeniden dağılımın bir aracı ise, terör de politik erkin egemen bir kesim yararına yeniden dağılımının bir aracıdır. Terörizm, gelişen devrimci hareketi bastırma, demokrasi güçlerini yıldırıp sindirme amacına yöneliktir.

Eski Romalılar karmaşık gibi gözüken her olayın ardındaki gerçeği bulmak için ~~şu soruyu sorarlardı~~ şaşmaz bir ölçüt kullanırlar, şu soruyu sorarlardı: "Kimin işine yarıyor? Kim kazançlı çıkıyor?"

Terör de kimin işine yarıyorsa, terörizmin ardındaki gücü orada aramak gerekiyor.

12 Eylül 1980'den bu yana geçen süre içinde, ülkede bütün demokratik hak ve özgürlükler ayaklar altına alındı. ~~Kişiler~~

4 yıl içinde 178.565 kişi gözaltına alındı, 64.505 kişi tutuklandı, 41.727 kişi ~~mak~~ hapis cezalarına mahkûm edildi. Sıkıyönetim mahkemeleri 326 kişi için idam cezası kestiler. 27 politik tutuklu idam edildi.

Devlet Güvenlik Mahkemeleri kuruldu, Olağanüstü Hal Yasası çıktı, işkence odalarında, sokak ortalarında yüzlerce kişi öldürüldü.

Türkiye Barış Komitesi yöneticileri 8 yıla varan ağır hapis cezalarına çarptırıldı. 78 DİSK yöneticisi idam istemiyle ve işken- celer altında dört yıl hapiste çürütüldü. 2 bini aşkın sendikacı ve işçi temsilcisi için davalar açıldı, 20 yıla varan ağır hapis ceza- ları istendi.

Buna karşılık, 12 Eylül öncesinde genel merkezinde bomba ya- pılan terör çetesi MİSK, Genel Kurmay İkinci Başkanı'nın emriyle yeniden açıldı. MHP'li teröristler, Özal'ın partisi içinde kanalıyla birçok bakanlığı, devlet kademelerinde kilit noktaları ele geçirdi- ler. 12 Eylül öncesinde Türkiye başbakanlığına Emniyet ge- nel müdürlüğüne, TRT'nin başına sicilli MHP'liler getirildi.

Bir milyonluk ordu ve polis gücüne ek olarak rejimin "güveni- lir" ilan ettiği sivil kişiler de halka karşı silahlandırılmaya baş- landı. Kürt halkına karşı zulüm ve terör olağanüstü boyutlara ulaştı. Kürt halkına karşı terör, iki kez sınır dışına, ~~da~~ Irak Kür- distanı'na da kaydırıldı. Bu saldırı, ABD yönetiminin amaçladığı gi- bi, NATO Savunma Bakanları toplantısında, "NATO'nun eylem ve müdahale alanının genişletilmesi" çerçevesinde ele alındı.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne terörizme karşı karar ve önlem alınması için başvurdular. Hemen arkasından Sovyetler Birli- ği'nin her türlü terörü mahkûm eden önerisine karşı ABD ile birlikte Birleşmiş Milletlerde çekimser oy kullandılar.

ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması, 12 Eylül darbesinden hemen sonra onaylandı. Türk-Amerikan Ortak Savunma Grubu kurularak, ordu tümüyle Pentagon'a bağlandı. Darbeyi yapan generaller, Reagan ve Pentagon'dan "üstün hizmet" madalyası aldılar.

Uyum Belgesi kabul edildi. Ülkedeki ABD üsleri ve 9 askeri hava alanı yeni silahlar depo edilerek genişletildi. Ayrıca Muş ve Batman'da ABD saldırı birlikleri Çevik Kuvvetler için iki yeni üs kurulmaya başlandı.

1983 sonunda ABD ile imzalanan gizli bir anlaşma sonucu

İncirlik üssünden kalkan ABD uçaklarının Lübnan'ı bombalamasına izin verildi.

Türkiye'nin ABD Büyükelçisi Şükrü Elekdağ'ın ağzından Türkiye'nin "İsrail'e koruyucu kalkan görevi" gördüğü resmen ilân edildi.

YÖK yasasıyla üniversite özerkliği yokedildi. 2 bine yakın yurtsever-demokrat bilim adamı üniversitelerden uzaklaştırıldı. Buna karşılık, üniversite rektörlüklerinin, fakülte dekanlıklarının pekçoğuna MHP yanlısı faşistler atandı.

Başta 4 milyar 158 milyon dolarlık F-16 uçakları anlaşması olmak üzere, silahlanma harcamaları olağanüstü boyutlarda artırıldı. İşçilerin, emekçilerin satınalma gücü ise ^{en al} yarı yarıya düşürüldü. Kişi başına ulusal gelir, 1300 dolardan 1000 doların altına ^{İflas borsası, emekçilerin satınalma gücü} indi. Holdingçi burjuvazinin kârları ise görülmemiş ölçüde arttı.

Bütçede yatırımlar en düşük düzeye indirildi. Dört yılda işsizler ordusuna ^{resmi veriler göre} 1,5 milyon kişi daha eklendi. Doğru dürüst yeni bir fabrika açılmadı. Buna karşılık hemen her yerde yeni bir cezaevi ve polis karakolu kuruldu.

~~Mafya şefleri, kulüp başkanlığından "saygıdeğer işadamlığı"na ve parti kuruculuğuna terfi ettiler.~~

~~İMF, "Türkiye'yi örnek ülke", Reagan ve NATO şefleri de "bölgenin en istikrarlı ülkesi" ilan ettiler.~~

Daha önceleri sistemin bir türevi olan rüşvet, yolsuzluk, çürüme ve yozlaşma, sistemin özü durumuna geldi. ~~Resmen kayıtlı fahişelerin sayısı son beş yıl içinde 20 kat artıp 400 bine yükseldi.~~

Kısacası, "terörü önleyeceğiz" yalanıyla erke elkoyan generaller, devlet terörünü, çıplak baskı ve şiddeti rejimin ana yönemi durumuna getirdiler.

①
5.28'e

Dış. B. 25 milyar dolara çıktı, Türkiye'nin her yıl ödediği 60-4 milyar 5 kat arttı, 2,5 milyar doları buldu

İzmir

②
5.28'e

5. 28'e
②